

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 99/2025

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 23. května 2025

ŽADATELKA:

Vážená

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 13. 05. 2025, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí zdejšího soudu dle Vámi zadaných kritérií.

příloha: svazek

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Turaiovou ve věci žalobkyně [redacted] zast. Mgr. Štěpánem Jaklem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 157/30, 412 01 Litoměřice, proti žalovanému [redacted], zast. JUDr. Jarmilou Holovčákovou, advokátkou se sídlem Arbesova 400, 470 01 Česká Lípa, o **výživné manželky**

t a k t o:

- I. Žalovaný je povinen platit žalobkyni výživné manželky ve výši 2.500,- Kč měsíčně, splatné vždy 15. dne kalendářního měsíce, za nějž náleží, počínaje od 1.12.2015 dále.
- II. Výživné náležející za dobu od 1.12.2015 do 29.2.2016 ve výši celkem 7.500,- Kč je žalovaný povinen žalobkyni splácet po 1.000,- Kč měsíčně spolu s běžným výživným, počínaje třetím dnem od doručení tohoto rozhodnutí s tím, že v případě nezaplacení byť jedné ze splátek tohoto dluhu řádně a včas stává se zůstatek dluh splatným v celém rozsahu.
- III. Žaloba se zamítá v rozsahu nároku na výživné požadované ve výši 5.000,- Kč měsíčně za dobu od 20.2.2015 do 30.11.2015, dále v rozsahu nároku na výživné nad 2.500,- Kč měsíčně za dobu od 1.12.2015 dále.
- IV. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou v této věci, podanou dne 19.2.2015, domáhala se žalobkyně po žalovaném výživného manželky ve výši 5.000,- Kč měsíčně počínaje ode dne 20.2.2015 dále s tvrzením, že účastníci řízení jsou manželé, manželství uzavřeli dne 22.9.1984, z jejich manželství jsou narozeni dvě již zletilé děti, manželství trvá, třebaže žalovaný podal dne 22.12.2014 u zdejšího soudu návrh na rozvod manželství, kdy řízení je vedeno pod sp. zn. 37C 336/2014. Žalobkyně pobírá částečný invalidní důchod ve výši zhruba 5.200,- Kč měsíčně, od srpna 2014 je na nemocenské, výše jejího příjmu (z výdělečné činnosti, resp. z nemocenských dávek) je zhruba 3.000,- Kč měsíčně. Žalovaný je osobou samostatně výdělečně činnou, s místem výkonu podnikání na adrese bydliště obou účastníků, jak uvedeno shora v záhlaví tohoto rozhodnutí, podniká pod IČ: [REDAKCE] přičemž podle mínění žalobkyně jeho čistý příjem z podnikání činí zhruba 25.000 – 30.000,- Kč měsíčně. Žalovaný si všechny své příjmy ponechává pro sebe, v srpnu 2014 opustil společnou domácnost a pronajal si byt, aby se mohl scházet se svou přítelkyní. Žalobkyně bydlí v manželově domě, dům je rekonstruovaný (dvakrát po povodni), manžel jí na údržbu nemovitosti nepřispívá. Měsíční náklady na živobytí žalobkyně vychází zhruba na 8.600,- Kč (inkaso 2.000,- Kč, léky v průměru 600,- Kč, úrazové a důchodové pojištění 1.000,- Kč, telefon 500,- Kč, doprava k lékaři 500,- Kč, uhlí, dřevo 4.000,- Kč). Žalobkyně požadovala k zajištění stejné životní úrovně, jakou má její manžel, aby jí přispíval za svého podnikání měsíčně částkou 5.000,- Kč.

Žalovaný se žalobou nesouhlasil ani z části, neboť měl za to, že jeho životní úroveň je ještě nižší než životní úroveň žalobkyně a nejsou dány důvody k poskytování výživného manželky pro žalobkyni z jeho strany vůbec.

Skutkový základ pro posouzení předmětného nároku žalobkyně vůči žalovanému soud zjistil z následně uvedených důkazů. Rozsudkem zdejšího soudu č.j. 37C 336/2014-42 ze dne 16.9.2015 bylo rozvedeno manželství účastníků, uzavřené dne 22.9.1984 v [REDAKCE] rozsudek není dosud v právní moci, neboť manželka podala proti rozsudku odvolání, o němž dosud nebylo odvolacím soudem rozhodnuto (tyto skutečnosti soud v nynějším řízení o výživné manželky zjistil z příslušného spisu o rozvodu manželství, jakož i z elektronické databáze soudu, dále k okolnosti trvání manželství účastníků žalobkyně doložila kopii oddacího listu o jeho uzavření). Ve věci rozvodu manželství soud v rozsudku uvedl jako důvody (příčiny) rozvratu manželství vzájemné postupné odcizení účastníků a nespokojenost manžela v soužití s manželkou, které vedlo k tomu, že si našel jinou partnerku a odešel ze společné domácnosti. Soud v uvedeném řízení shledal manželství účastníků dlouhodobě, hluboce a trvale rozvráceným, zjistil, že manželé spolu od srpna 2014 nebydlí a nehopodaří, manžel žije se svou novou partnerkou a obnovení soužití s manželkou do budoucna zcela vyloučil, manželka vyjadřovala zájem manželství účastníků zachovat, soud však uzavřel, že do budoucna nelze reálně předpokládat, že by manželství účastníků mohlo plnit své funkce, resp. mohlo být obnoveno, a to s ohledem na postoj manžela a chování manželky, které se stalo pro manžela trvale nepřijatelným a jež manželka podle zjištění soudu podstatným způsobem nezměnila ani v průběhu řízení o rozvod manželství. Z důkazů provedených v řízení o rozvod účastníci žádali v tomto řízení o výživném manželky (rovněž) provést důkazy lékařskými zprávami ohledně zdravotního stavu žalobkyně, dále protokoly o výpovědích obou manželů a svědků slyšených v řízení, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] což soud učinil a podstatné skutečnosti takto zjištěné uvádí níže.

K poměrům žalobkyně zjištěno v tomto řízení (o výživné manželky), že je poživatelkou částečného invalidního důchodu ve výši (od 1.1.2015 dále) 5.269,- Kč měsíčně, v období únor – květen 2015 byla na nemocenské, byly jí vypláceny dávky nemocenského pojištění ve výši zhruba 3.100 – 3.400,- Kč měsíčně, od 3.6.2015 dosud je evidována Úřadem práce ČR, kontaktní pracoviště [REDAKCE] v období 3.6.2015 – 2.11.2015 pobírala podporu

v nezaměstnanosti, později podporu při rekvalifikaci ve výši od zhruba 2.700,- Kč do zhruba 3.800,- Kč měsíčně, je hlášena k trvalému pobytu na adrese [redacted] [redacted] [redacted] (podle údajů z centrální evidence obyvatel od 26.2.1990), fakticky bydlí v domě, jehož výlučným vlastníkem je žalovaný, na adrese [redacted] [redacted] [redacted] – [redacted] [redacted] a to již sama od srpna 2014 dále, nepobírá dávky státní sociální podpory, hradí náklady spojené s obýváním (užíváním) domu v [redacted] [redacted] což představuje pravidelné měsíční platby formou SIPO za dodávku vody, elektřiny (zálohy), poplatky za rozhlas a televizi, vše ve výši 2.300,- Kč měsíčně (v období únor – srpen 2015), resp. 1.560,- Kč měsíčně (v období od září 2015 dále – sníženy zálohy za vodu a elektřinu), nakupuje dřevo a uhlí na otop – doložila konkrétně nákupy těchto paliv včetně dopravy a skládání ve výši 8.998,- Kč v srpnu 2014, 2.460,- Kč v září 2014, 5.733,- v prosinci 2014, 5.428,- Kč v lednu 2015, 4.238,- Kč v březnu 2015, 1.100,- Kč v říjnu 2015, hradí zhruba 500,- Kč měsíčně za telefon, doplácí za léky, které užívá – doložila tři doklady o platbách v lékárně za léky z ledna a září 2015, doplácono 71,- Kč, 163,- Kč, v jednom případě bez doplatku, užívá sama jedno z osobních motorových vozidel, která jsou evidována na žalovaného jako vlastníků a provozovatele, a to vozidlo [redacted] [redacted] [redacted] reg. zn. [redacted] k němuž doložila jako výdaje spojené s užíváním doklady o technické prohlídce, kontrole STK, doklady o opravě z října, listopadu 2014, února 2015 – jedná se o výdaje ve výši 740,- Kč, 150,- Kč, 4.924,- Kč. Žalobkyně dále doložila, že za poskytnutí služeb právní pomoci zaplatila advokátkám JUDr. Betlamové, JUDr. Kořdovské v období září 2014, únor, květen 2015 částky 500,- Kč, 4.840,- Kč (výše uvedené bylo prokázáno zprávami a připojenými doklady ČSSZ Praha, OSSZ Česká Lípa, Úřadu práce ČR – kontaktní pracoviště [redacted] doklady o nákupu uhlí a dřeva, doklady o platbách SIPO, ústřížky poštovních poukázek o platbách za telefon, účtenkami z lékárny za léky, doklady o STK vozidla, o nákladech prohlídky a opravy vozidla, doklady o úhradě služeb za právní pomoc).

K hospodaření žalobkyně se společnými prostředky účastníků uloženými na účet vedeného na jméno žalovaného u [redacted] [redacted] [redacted] č. účtu [redacted] za dobu do července 2014 včetně (konkrétně červen a červenec 2014) a k jejímu již samostatnému hospodaření s prostředky vedenými na jejím účtu u [redacted] [redacted] [redacted] č. účtu [redacted] za dobu od června 2014 do září 2015 provedeny důkazy měsíčními výpisy z obou uvedených účtů, kdy z těchto dokladů a výpovědí účastníků zjištěno, že z účtu na jméno žalovaného vybrala žalobkyně sama v období červen – červenec 2014 postupně částky 5 x 15.000,- Kč (29.6., 30.6.2014, 1.7, 2.7. a 6.7.2014), 10.000,- Kč (11.7.2014), 12.000,- Kč (13.7.2014), a to kromě jiných výběrů a plateb prostřednictvím tohoto účtu realizovaných, kdy účet vykazoval stav 105.543,10 Kč ke dni 5.6.2014, 3.198,- Kč ke dni 31.7.2014, na účet na jméno žalobkyně byla vložena dne 30.6.2014 částka 30.000,- Kč v hotovosti, později vložena z jiné banky dne 31.7.2014 částka 30.000,- Kč dne 31.7.2014, 5.000,- Kč dne 1.8.2014 (a to konkrétně prostřednictvím bankovního účtu, o němž v průběhu řízení tvrzeno účastníky, že se jedná o účet jejich syna), dále je z výpisů z účtu na jméno žalobkyně patrné, že na něj byly od doby jeho zřízení poukazovány její příjmy z pracovního poměru u společnosti [redacted] [redacted] [redacted] částečný invalidní důchod, nemocenské dávky (od října 2014), dále na účet bylo poukázáno 10.000,- Kč z účtu dcery účastníků (v listopadu 2014), stav účtu činil na počátku ke dni 30.6.2014 částku 30.000,- Kč, k 30.9.2014 částku 52.888,79 Kč, k 30.11.2014 částku 47.747,33 Kč a dále se postupně snižoval až na stav ke dni 30.9.2015 ve výši 6.396,42 Kč, kdy z měsíčních výpisů plyne, že žalobkyně hospodařila jednak s prostředky vloženými na účet na počátku při jeho založení (30.000,- Kč), dále s prostředky vloženými (převedenými z jiného účtu) později na přelomu července/ srpna 2014 (30.000,- Kč, 5.000,- Kč), příp. vloženými (převedenými) v listopadu 2014 (10.000,- Kč), jinak jen s prostředky plynoucími z důchodu a nemocenských dávek (dále je třeba jako příjem žalobkyně vzít v úvahu podporu od Úřadu práce, která jí byla zřejmě placena v hotovosti a jejíž výše a období poskytování je uvedeno výše v tomto odůvodnění), z prostředků platila

běžné nákupy, trvalé platby – 600,- Kč, 445,- Kč na důchodové a úrazové pojištění, jak zjištěno rovněž z výpovědi žalobkyně a dokladech o tomto pojištění.

Nebylo zjištěno, že žalobkyně vlastní jakýkoli (výlučný) majetek mimo předpokládaný režim společného jmění manželů. Na osobu žalobkyně není evidováno žádné motorové vozidlo (toto plyne ze sdělení Městského úřadu [redacted] odbor dopravy a silničního hospodářství), žalobkyně nevlastní žádné nemovité věci (plyne ze sdělení Katastrálního úřadu pro [redacted] kraj, Katastrální pracoviště [redacted] [redacted] který tuto skutečnost ověřoval). Majetkový prospěch (budoucí i aktuálně realizovatelný) žalobkyni vyplývá z jejího pojištění u Penzijní společnosti České pojišťovny, a.s., které má založenou smlouvou účinnou od 1.12.1999, žalobkyně hradí podle smlouvy uvedené společnosti příspěvek 600,- Kč měsíčně, nezdaněný zůstatek pojištění činil ke dni 20.11.2015 částku 104.423,- Kč, žalobkyně již má nárok na výplatu odbytného (toto právo vzniklo po 12 měsících řádné úhrady pojistného, jedná se o výplatu finančních prostředků bez státních příspěvků a výnosů z nich), smluvní nárok na jednorázové vyrovnání jí vznikne v červenci 2016 (vyplacení finančních prostředků včetně státních příspěvků).

Ke zdravotnímu stavu žalobkyně bylo zjištěno z posudku o invaliditě k její osobě ze dne 29.4.2015, lékařských zpráv z května a srpna 2015, že žalobkyni byla přiznána částečná invalidita, a to od 26.4.2011 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, v jehož důsledku jí poklesla pracovní schopnost o 40%, tímto se jedná o invaliditu [redacted] [redacted] kdy žalobkyně je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě, rozhodující příčinou tohoto jejího stavu je [redacted] [redacted] [redacted] žalobkyně prodělala [redacted] je dlouhodobě sledována na [redacted] nově od května 2014 je v péči [redacted] kde je léčena [redacted] příčinou [redacted] potíží jsou okolnosti rozvratu manželství; lékařský posudek k invaliditě uvádí, že se u žalobkyně jedná o funkčně [redacted] [redacted] pro výrazné [redacted] [redacted] potíže bylo stanoveno omezení pracovní schopnosti žalobkyně až na 40% původních schopností, na vyšší pokles svou tíží nedosahuje, nejedná se o [redacted] [redacted] s neschopností kontaktu mimo přirozené prostředí, není nutné poskytování ústavní péče. Žalobkyně předložila zprávu z vyšetření u lékaře - [redacted] naposledy z května 2015, z níž plyne, že aktuálně řešila potíže spojené se soudním řízením o rozvod manželství, byly jí předepsány léky, prožívala [redacted] [redacted] spojené s obavami z budoucnosti, z nedostatku ekonomického zajištění v důsledku rozvodu manželství. Dále žalobkyně předložila zprávu z vyšetření pro obtíže s [redacted] ze srpna 2015, kdy obdržela příslušná doporučení a poučení o vhodné péči vzhledem k těmto potížím, nebyla jí předepsána žádná léčba.

K poměrům žalovaného v tomto řízení zjištěno, že je držitelem oprávnění k podnikatelské činnosti, a to živnostenského oprávnění s předmětem podnikání: [redacted]

[redacted] (prokázáno výpisem z živnostenského rejstříku k osobě žalovaného), dále z výpovědi žalovaného, písemného prohlášení [redacted] dohod o provedení práce uzavřených mezi žalovaným a pracovníky [redacted] [redacted] přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2014 žalovaného a [redacted] [redacted] evidenčních dokladů o podnikání žalovaného za rok 2014 (peněžní deník, kniha došlých faktur, kniha odeslaných faktur, kniha jízd), dalších dokladů o podnikání žalovaného (přehled o příjmech a výdajích OSVČ, vyúčtování pojistného na zdravotní pojištění), výpovědi účetní [redacted] [redacted] fakturami vystavenými [redacted] [redacted] žalovanému za práce pro něho vykonané v průběhu roku 2014. Těmito důkazy má soud za zjištěné a prokázané, že žalovaný provozuje svou živnost s partnerem v podnikání, [redacted] [redacted] nemají o pracovní spolupráci uzavřenu žádnou písemnou smlouvu, pouze ústní dohodu, [redacted] [redacted] je evidovaný samostatně jako živnostník s IČ: [redacted] s předmětem

podnikání: [redacted] se žalovaným spolupracuje tak, že žalovaný u něho objednává výkon práce v rámci jeho (partnerova) živnostenského oprávnění a za tuto odvedenou práci jej na základě vystavených faktur platí, jmenovaný partner tento příjem vykazuje v rámci svého účetnictví jako příjem, který podléhá zdanění, není plátcem DPH, neuplatňuje výdaje na cestovné při práci pro žalovaného, neboť žalovaný jej odváží a přiváží do míst výkonu jeho práce automobilem, na jehož zakoupení jmenovaný žalovanému přispěl částkou 60.000,- Kč, v rámci svého podnikání jmenovaný provádí práce i pro jiné subjekty, což rovněž daní.

Pokud jde o příjmy z podnikání v roce 2015, měl žalovaný podle své výpovědi (toto vypověděl při jednání soudu dne 28.8.2015 a je uvedeno dále v tomto odstavci odůvodnění) za druhé čtvrtletí roku 2015 příjmy z podnikání asi 70.000,- Kč, výdaje asi 50.000,- Kč (za nákup materiálu), kdy rozdíl těchto částek představuje úhrn jeho čistých příjmů (pro osobní spotřebu) za uvedené čtvrtletí, žalovaný dále uvedl, že v poslední době je zakázek málo a příjmy jsou nižší než dříve, v roce 2015 cestoval za prací např. do [redacted] nebo do [redacted] [redacted] obecně v týdnu pracuje 4 dny, v průměru asi 6 hodin. Žalovaný jednak pracuje s partnerem v podnikání, dále s ním má dohodu o podílu na zisku, kdy každý z nich získává polovinu ceny za dílo, společné zakázky mají takto sjednávané, tedy získávají společné nabídky, pak společně provádějí práce, a pokud jde o odměnu za zakázku, dělí se o ni vždy napůl tak, že jeden fakturuje půl odměny druhému. Žalovaný podává daňové přiznání kvartálně, za druhé čtvrtletí roku 2015 měl přeplatek na dani z příjmů, vrátil mu 6.000,- Kč; ohledně posledního uzavřeného zdaňovacího období, tedy roku 2014, žalovaný uvedl v přiznání k dani výdaje v podnikání ve výši zhruba jeden milion korun, kdy tato suma zahrnuje vyplacení ceny práce jiným osobám, které pro něho na některých zakázkách také pracovali, dále cestovní výdaje, které činí až 200.000,- Kč ročně, dále cenu za projekty na zakázky a další výdaje. Ke spolupráci s dalšími osobami při výkonu svého podnikání žalovaný doložil dohody o provedení práce uzavřené dne 2.1.2014 na dobu 2.1.2014 – 31.12.2014, a to s [redacted] [redacted] na práce v rozsahu 300 hodin, druh práce: [redacted] [redacted] za cenu 2.500,- Kč měsíčně, s [redacted] [redacted] na práce v rozsahu 300 hodin, druh práce: [redacted] [redacted] za cenu 5.500,- Kč měsíčně. Pokud jde o majetek patřící do podniku žalovaného, jedná se podle jeho výpovědi o náradí v hodnotě celkem asi 10.000,- Kč (3 vrtačky a nějaké další nástroje), dále žalovaný používá jako sklad materiálu [redacted] kde mívá uložen materiál nakoupený jím ze svých prostředků na určitou zakázku nebo materiál od zákazníka, který má být použitý na jeho zakázku a zákazník sám jej dodal, tedy který bude spotřebován a není trvalou majetkovou složkou podniku žalovaného. Žalovaný vypověděl, že běžně disponuje finanční hotovostí maximálně v desítkách tisíc korun, které používá, když vyřizuje jednotlivé zakázky, tedy nakupuje materiál na provedení práce, dále má peněžní prostředky uložené na bankovním účtu, což jsou prostředky představující v podstatě čistý (průběžný) zisk z jeho pracovní činnosti.

K okolnostem podnikání žalovaného, řádnosti vedení účetních dokladů v souvislosti s jeho podnikáním, k posouzení výsledků jeho podnikání, jak tyto plynou z jeho přiznání k dani fyzických osob za rok 2014, z peněžního deníku, knih došlých a odeslaných faktur, knihy jízd za rok 2014, účasti [redacted] [redacted] na podnikatelské činnosti žalovaného, byla jako svědkyně vyslechnuta externí účetní žalovaného, [redacted] [redacted] z jejíž výpovědi má soud za zjištěné a prokázané, že ona sama vyhotovila pro žalovaného přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2014, jakož i přiznání k dani z příjmů fyzické osoby – žalovaného za tento rok, dále vedla pro žalovaného za tento rok peněžní deník a knihy odeslaných a došlých faktur. K údajům v peněžním deníku podle svědkyně: pokud jde o částku 436.000,- Kč uvedenou pod označením „osobní“, neboli osobní spotřeba, pak tato částka byla vypočtena jako součet výběrů žalovaného z banky, a to postupně v průběhu celého roku 2014, tyto výběry z banky jsou jednotlivě uvedeny v položce peněžní prostředky – v hotovosti - příjmy,

jejich souhrn tedy činí 436.000,- Kč za celý rok, tyto prostředky byly vynaloženy částečně na výdaje evidované v položce peněžní prostředky – v hotovosti - výdaje a částečně si je ponechal žalovaný pro svou osobní spotřebu, v užším slova smyslu tedy využil mimo podnikání. Částka 436.000,- Kč není souhrnem prostředků, které všechny si ponechal nebo mohl ponechat žalovaný pro využití mimo podnikání, z této sumy totiž byly hrazeny jeho výdaje v rámci provozní režie, vůbec částka 436.000,- Kč je účetní hodnotou, účetní ji evidovala jako kladný údaj v účetnictví, který pak převedla v závěru účetního roku jakožto příjem do celkového zúčtování hospodaření žalovaného. Závěrečný výsledek podnikání žalovaného je uveden v jeho daňovém přiznání konkrétně souhrnem příjmu a výdajů v podnikání, z něhož byl zjištěn rozdíl, ten byl zdaněn a zbývající částka mohla připadnout na čistě osobní spotřebu žalovaného ve smyslu využití v jeho osobním životě jako zdroj obživy. Partnerovi v podnikání žalovaného, [REDAKCE] žalovaný zaplatil za jím vystavené faktury na podkladě těchto faktur, v hotovosti a jedná se o faktury uvedené v knize došlých faktur na závěrečné stránce za rok 2014, bylo to celkem za ten rok 481.053,-Kč. Předmětem fakturace byla úhrada za [REDAKCE] (k tomu byly v dané souvislosti provedeny k důkazu originály faktur vystavených pod číslem [REDAKCE] vystavitelem [REDAKCE] s místem podnikání [REDAKCE]).

Z daňového přiznání žalovaného za rok 2014 zjištěno, že za tento rok činil úhrn jeho příjmů z podnikání 1.176.693,- Kč, úhrn výdajů souvisejících s příjmy 1.050.697,- Kč, rozdíl uvedených částek činil 125.996,- Kč a tento byl dílčím základem pro daň z příjmů žalovaného, stanovenou na částku 18.900,- Kč. Z téhož dokladu zjištěno dále, že na začátku zdaňovacího období roku 2014 činily peněžní prostředky žalovaného v hotovosti částku 22.994,- Kč, na konci období částku 9.331,- Kč, peněžní prostředky žalovaného na bankovních účtech na začátku období činily částku 48.527,- Kč, na konci období částku 95.665,- Kč, pohledávky žalovaného činily na začátku období částku 255.188,- Kč, na konci období částku 250.016,- Kč. Údaje o příjmech na hotovosti a na účtu v bance, jak uvedeny v daňovém přiznání, odpovídají údajům v peněžním deníku žalovaného, údaje o pohledávkách uvedených v daňové přiznání odpovídají údajům v knize došlých a přijatých faktur žalovaného, jak všemi těmito evidenčními doklady k podnikání žalovaného byly v řízení provedeny důkazy. Ze zmíněných evidenčních dokladů plyne za každý měsíc prověřovaného roku 2014 vývoj podnikání žalovaného, jednak ve smyslu nákupu materiálu na provedení zakázek, plateb došlých faktur, odvodu pojistného na sociální zabezpečení, zdravotní pojištění, úhrady odměn za provedenou práci [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] plateb za telefon a internet používaný v podnikání, pojištění podnikání, záúčtování nákladů pracovních jízd (tyto doloženy jednotlivě knihou jízd – zde uvedeny dny, místa, vzdálenosti cest), což vše představovalo výdaje v podnikání, tak příjmy v podnikání zahrnující výběry prostředků z bankovního účtu, odměny z proplacených vlastních faktur, eventuálně vratky daně. K otázce osobní spotřeby žalovaného jako údaje účetnímu a skutečné výši této položky se vyjádřila svědkyně – účetní [REDAKCE] [REDAKCE] (viz část odůvodnění tohoto rozsudku výše). K příjmům [REDAKCE] [REDAKCE] z odměn za práci pro žalovaného byl proveden důkaz jeho přiznáním k dani fyzických osob za rok 2014 (šlo o úředně ověřenou kopii jeho původního daňového přiznání, kdy kopie vystavena ke dni 2.2.2016, původní přiznání bylo podle podacího razítka podáno na FÚ dne 31.3.2015, tedy v řádné lhůtě podle daňového řádu), příjmy z podnikání zde uvedeny ve výši 481.000,- Kč, což opět odpovídá údajům o jeho pracovní činnosti pro žalovaného a odměně za tuto činnost, jak je vykazována evidenčními doklady o podnikání žalovaného.

Soud zamítl návrhy zástupce žalobkyně na doplnění dokazování výsledkem [REDAKCE] jako svědka, požadovaným za účelem zjištění podrobností o společném podnikání, resp. společné práci na zakázkách se žalovaným, když zástupce žalobkyně nezpochybňoval údaje o příjmech pana [REDAKCE] podle předloženého jeho daňového přiznání, ale žádal zjistit jako podstatné další skutečnosti, a sice jakým způsobem bývá stanovena odměna panu

za jeho práci, zda je odměňován úkolově nebo hodinově. Dále zástupce žalobkyně navrhoval opakovaně vypracování znaleckého posudku zaměřeného na posouzení výsledků podnikání žalovaného, odůvodněnost jeho výdajů v podnikání, efektivitu podnikání včetně účasti pana [REDAKCE] na podnikání žalovaného. Návrhy na uvedené důkazy soud zamítl jako neopodstatněné, neboť podnikatelská činnost žalovaného, její konkrétní podoba, hospodářský efekt, jakož i podstatné podrobnosti, včetně spolupráce s [REDAKCE] [REDAKCE] byly zjištěny jinými provedenými důkazy, jak tyto probrány výše. Žalovaný se konkrétně k odměňování [REDAKCE] [REDAKCE] - sjednání ceny za jeho práci pro žalovaného - vyjádřil tak, že s ním má ústní dohodu o jeho odměně za společnou práci na jejich zakázkách, kdy nejde o sjednání odměny úkolově nebo hodinově, nýbrž žalovaný dostane zakázku na provedení díla, bývají to zakázky na práce z hlediska časového rozsahu na hodiny, příp. dny až týdny, tedy díla rozsahem na několik hodin až několik týdnů, při převzetí zakázky má žalovaný představu, jaká bude cena za provedení, a podle této ceny dopředu před provedením se ústně dohodne s [REDAKCE] [REDAKCE] celková odměna pro něho za jeho práci na dané zakázce, kdy jde o odměnu řádově tisíce až desetitisíce Kč. Žalovaný dále potvrdil pravdivost prohlášení [REDAKCE] [REDAKCE] z 21.1.2016 ohledně údajů o používání automobilu v podnikání a jeho finančním přispění na tento automobil, dále rovněž ohledně hrazení pracovních cest jmenovaného partnera při pracích pro žalovaného.

K majetkovým poměrům žalovaného zjištěno ze sdělení Městského úřadu v [redacted] odbor dopravy a občanskosprávních agend včetně dokladů z registru motorových vozidel, že na jeho osobu jsou evidována dvě motorová vozidla, a to osobní automobily [redacted] reg. zn. [redacted] rok výroby [redacted] evidovaný na žalovaného od 5.6.2013, [redacted] reg. zn. [redacted] rok výroby [redacted] evidovaný na žalovaného od 20.11.2012, kdy ze souvislosti případu plyne, že vozidlo [redacted] užívá žalovaný k podnikání společně s [redacted] vozidlo [redacted] užívá pro svou potřebu žalobkyně. Dále je žalovaný výlučným vlastníkem nemovitostí zapsaných u Katastrálního úřadu pro [redacted] kraj, Katastrální pracoviště [redacted] v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. [redacted] pro k.ú. [redacted] obec [redacted] kdy jde o pozemek p.č. [redacted] zastavěná plocha a nádvoří o výměře 608 m², jehož součástí je stavba [redacted] čp. [redacted] bydlení, dále o sousední pozemek p.č. [redacted] zahrada o výměře 363 m², které žalovaný nabyt částečně dědictvím po matce v roce 1992, částečně darováním od otce v roce 2000, dále je podílovým vlastníkem v rozsahu 1/4 vzhledem k celku nemovitosti zapsané u téhož katastrálního úřadu v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. [redacted] pro totéž k.ú. a obec, kdy jde o pozemek p.č. [redacted] orná půda o výměře 1777 m², což nabyt dědictvím po otci v roce 2001 (uvedené zjištěno z výpisů z katastru nemovitostí k uvedeným LV a z listin, které byly podkladem zápisu uvedených práv k nemovitostem).

K poměrům žalovaného dále zjištěno z jeho výpovědi, dokladů o současném bydlení (nájemní smlouvy k bytu ve vlastnictví jiné osoby), výpovědi [REDACTED] [REDACTED] jako svědkyně v řízení ve věci zdejšího soudu sp. zn. 37C 336/2014, že od července/srpna 2014 až dosud žije společně s přítelkyní [REDACTED] [REDACTED] obývají nájemní byt, společně hospodaří, za užívání (nájem + služby spojené s užíváním) bytu hradí aktuálně 7.200,- Kč měsíčně (od března 2015 dále), dříve hradili 7.000,- Kč měsíčně, jedná se o byt v panelovém domě o velikosti [REDACTED] s příslušenstvím v [REDACTED] [REDACTED] o výměře 35,50 m². Přítelkyně žalovaného měla podle výpovědi žalovaného (uveďl při jednání soudu dne 28.8.2015) příjem z dávek nemocenské ve výši zhruba 6.000,- Kč, předtím pobírala [REDACTED] [REDACTED] který jí byl následně odebrán. Ke zdravotnímu stavu žalovaného zjištěno z jím předložené lékařské zprávy a jeho výpovědi, že trpí od mládí [REDACTED] [REDACTED] od 17 do 25 let věku byl sledován pro [REDACTED] [REDACTED] v únoru 2010 byl hospitalizován pro potíže s činností [REDACTED] aktuálně je mu diagnostikována setrvalá [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (subjektivně uváděl významnější obtíže 4x do roka, při projevech [REDACTED] [REDACTED] k obtížím mělo docházet v souvislosti se stresem).

Žalovaný dále tvrdil a soud má za prokázané jeho výpovědí, fakturami dodavatelů vody a elektrické energie do domu žalovaného v [REDACTED] [REDACTED] (Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., BOHEMIA ENERGY s.r.o.), poštovní poukázkou (ústřižek), že z vyúčtování dodávky vody do tohoto objektu za období květen 2014 – leden 2015 vznikl přeplatek ve výši 3.588,- Kč, z něhož žalovaná obdržela 3.000,- Kč v červnu 2015, dále obdržela v říjnu 2015 přeplatek z vyúčtování dodávky elektřiny za období srpen 2014 – srpen 2015 ve výši 6.900,- Kč. Žalovaný dále poukazoval na okolnost, že pro dodávku elektřiny do jeho objektu v [REDACTED] [REDACTED] který užívá žalovaná sama zhruba od srpna 2014 dosud, dodavatel snížil stanovené zálohy plateb na 1.040,- Kč měsíčně (platí je v této výši nejpozději od září 2015 – k tomu doložen příslušný doklad o výši záloh).

Podle § 690 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen obč. zák.):

Každý z manželů přispívá na potřeby života rodiny a potřeby rodinné domácnosti podle svých osobních a majetkových poměrů, schopností a možností tak, aby životní úroveň všech členů rodiny byla zásadně srovnatelná. Poskytování majetkových plnění má stejný význam jako osobní péče o rodinu a její členy.

Podle § 691 obč. zák.:

(1) Nemají-li manželé rodinnou domácnost, nese každý z nich náklady své domácnosti; to je nezbavuje povinnosti navzájem si pomáhat a podporovat se.

Podle § 697 obč. zák.:

(1) Manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů.

(2) Pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném.

Podle § 913 obč. zák.:

(1) Pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

(2) Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlédnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.

Po provedení dokazování v rozsahu důkazních návrhů obou účastníků, se zamítnutím návrhů na provedení důkazu výsledkem svědka [REDACTED] [REDACTED] a znaleckým posudkem ohledně podniku žalovaného, dospěl soud k závěru, že žalobou uplatněný nárok žalobkyně lze mít za částečně důvodný, tedy žalobě částečně vyhověl, jak uvedeno ve výrocích I., II., částečně žalobu zamítl, jak uvedeno ve výroku III.

Účastníci jsou manželé, jejichž manželství bylo v průběhu tohoto řízení rozvedeno, avšak dosud nepravomocně, rozsudkem okresního soudu ze dne 16.9.2015, žalobkyně v této věci požadovala poskytovat od žalovaného výživné manželky za dobu od 20.2.2015 dále se zdůvodněním, že životní úroveň žalovaného je vyšší než její, čemuž odpovídá, aby jí na její výživu platil měsíčně 5.000,- Kč. Soud v tomto řízení vzal zřetel na předchozí zjištění soudu ve věci rozvodu manželství účastníků, jakož i na rozhodnutí samé (rozsudek) v té věci, kdy byl soudem shledán rozvrat vztahů mezi manžely a zjištěny (hodnoceny) příčiny tohoto rozvratu, třebaže rozsudek není dosud v právní moci a formálně vzato jím soud v nynějším řízení nemohl být vázán ve smyslu § 159a o.s.ř. v rozsahu výroku rozhodnutí ve vazbě na zjištěný skutkový základ. Tento stav jiného řízení (o rozvod manželství účastníků) umožňuje proto hodnocení důkazů tam provedených nyní, v současném řízení (o výživném manželky)

soudem samostatně, pokud konkrétní důkazy mají význam pro předmět tohoto sporu. Rovněž soud v řízení o výživném manželky má za to, že soužití účastníků v manželství se jeví hluboce rozvrácené, účastníci spolu nežijí, nehospodaří od srpna 2014 dosud, soužití v mezidobí neobnovili, žalovaný žije a hospodaří se svou nynější partnerkou, žalobkyně zůstala bydlet sama v domě vlastněném výlučně žalovaným, který ji zde nechává bydlet. Příčinou rozvratu manželství účastníků se jeví být nespokojenost žalovaného v manželství, konkrétně s chováním žalobkyně vůči němu, ztráta citových vazeb žalovaného vůči žalobkyni, tomu odpovídající navázání vztahu s jinou ženou. Celkově okolnosti rozvratu manželství a současná podoba života každého z účastníků, dosud manželů, nejsou takového rázu, že by požadavek na výživné ze strany žalobkyně vůči manželovi bylo možné hodnotit jako nemravný ve smyslu § 2 odst. 3 obč. zák. a zamítnout jej z toho důvodu bez dalšího. Výsledky dokazování ve věci rozvodu manželství účastníků vedou k závěru, že tři svědkové poměrů v manželství účastníků dosvědčovali (vypovídali v tom smyslu) opakované či dlouhodobé hrubě nevhodné, vulgární chování žalobkyně vůči žalovanému za trvání manželství, příp. vůči jiným osobám (slovní urážky žalovaného, fyzické napadení přítelkyně žalovaného jeho manželkou), a to přátelé žalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jedna svědkyně vypovídala o žalobkyni a jejím jednání s manželem kladně či neutrálně, a to její přítelkyně [REDAKCE] [REDAKCE] nehledě na podrobný popis vztahů mezi účastníky z podání jich samých v průběhu řízení. Jednoduše zhodnoceno lze uzavřít, že více osob potvrdilo problematičnost chování žalobkyně jako manželky vůči manželovi (později i vůči jiným osobám, což má význam již okrajový), což pak vede k obecnému pochopení důsledků tohoto chování, kterým bylo předně narušení citových vazeb mezi manžely, zaviněné žalobkyní, a následně dovršení rozvratu manželství navázáním důvěrného partnerského vztahu žalovaným s jinou ženou včetně jeho odchodu ze společné domácnosti, k němuž žalobkyně žalovaného sama vyzvala, kdy poté žalovaný začal bydlet s přítelkyní [REDAKCE] [REDAKCE]. Žalobkyni nechal žalovaný bydlet ve svém domě, když jejich manželství dosud právně trvá, žalobkyně jinou možnost bydlení nemá (nebylo to tvrzeno ani to nevyšlo najevo jinak), dále ji však finančně nepodporoval a podporovat nehodlá, vyjma nabídek na praktickou pomoc, zajištění otopu apod. (takto se žalovaný vyjádřil při jednání soudu dne 28.8.2015).

Ukončení soužití účastníků v manželství předcházely neshody nastalé v letních měsících 2014, které se projeví také v jejich do té doby společném hospodaření, kdy žalobkyně z účtu vedeného na jméno žalovaného u [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] k němuž měla dispoziční právo, vybrala systematicky v krátkém období (29.6. – 13.7.2014) poměrně vysokou částku, konkrétně výběry po 10.000 – 15.000,- Kč, celkem 82.000,- Kč, kromě výběrů nižších částek po 4.000 – 6.000,- Kč, realizace trvalých plateb ve výši vždy zhruba do 600,- Kč apod., vybrané finanční prostředky si ponechala pro svou potřebu a nakládala s nimi sama v příštím období.

Osobní, příjmové a majetkové poměry žalobkyně v období od února 2015 dosud byly v tomto řízení zjištěny takové, že obývá sama nemovitosti žalovaného v [REDAKCE] [REDAKCE] pobírá částečný invalidní důchod (invalidní důchod [REDAKCE] ve výši 5.269,- Kč (platilo od ledna 2015 dále), od srpna 2014 byla na nemocenské, dávky nemocenské činily v únoru – květnu 2015 přibližně 3.400,- Kč měsíčně, v současné době je bez zaměstnání, od 3.6.2015 dosud je evidována Úřadem práce – kontaktní pracoviště [REDAKCE] jako uchazeč o zaměstnání, pobírala podporu v nezaměstnanosti, následně podporu při rekvalifikaci ve výši zhruba od 2.600,- Kč (úvodní výše) do 3.800,- Kč (pozdější výše) měsíčně, naposledy jí podpora byla vyplacena dne 11.11.2015, v rozhodném období (únor 2015 a dále) nepobírala dávky státní sociální podpory či jiné sociální dávky, než výše uvedené. Pro svou potřebu vybrala z bankovního účtu vedeného na jméno žalovaného v období červen – červenec 2014, mimo rámec běžného hospodaření, částku nejméně 82.000,- Kč, kterou postupně spotřebovala podle svého vyjádření na zakoupení dřeva či uhlí, opravy vozidla, které používá, či jiné účely

(pořizování léků, cesty k lékařům např.), uvedené finanční prostředky jí vydržely jako určitá úspora až do doby přibližně dubna 2015 (lze dovodit z její výpovědi při jednání soudu dne 28.8.2015). Žalobkyně nevlastní významný osobní majetek, užívá jedno ze dvou osobních automobilů, které s ohledem na původ nabytí patří do společného jmění manželů, přičemž jej užívá zcela samostatně (podle tvrzení žalovaného jemu neumožňuje jeho používání), v posuzovaném období hradila opravu a technické prohlídky vozidla, vše za cenu úhrnem zhruba 5.800,- Kč. Majetkový prospěch pro žalovanou představuje naspořené důchodové pojištění, které jí může být vyplaceno spolu se státními příspěvky v červenci 2016, naspořená částka činila v listopadu 2015 zhruba 105.000,- Kč a žalovaná pro uvedený účel dále spoří. Pravidelné měsíční výdaje žalobkyně činí platby formou SIPO, a to za elektřinu, rozhlas, televizi 2.300,- Kč, za vodu 1.040,- Kč (výše od září 2015), telefon 500,- Kč, dále kupuje dřevo a uhlí (za období srpen 2014 – leden 2015 za cenu celkem 22.619,- Kč, za období březen 2015 – říjen 2015 za cenu celkem 5.338,- Kč), platí za léky (doložila doplatky v lékárně ve výši zhruba 230,- Kč), jezdí automobilem (lékařská vyšetření, jiné účely). Kulturní vyžití si žalobkyně nedopřává, nemá na to prostředky, od roku 2014 nejedí např. na letní dovolené. Žalobkyně je částečně invalidní, se snížením pracovní schopnosti o 40%, její zdravotní problémy se týkají funkce [REDAKCE] má [REDAKCE] potíže rozvinuté v souvislosti s rodinnou situací (rozvod manželství), nastoupila jí [REDAKCE] výdaje na péči o zdraví se jí průběžně nezvyšují (uvedla při jednání soudu dne 28.8.2015).

Osobní, příjmové a majetkové poměry žalovaného v rozhodném období (od února 2015 dále) byly zjištěny takové, že od srpna 2014 žije společně s přítelkyní [REDAKCE] obývají společně v nájmu byt, za jehož užívání platí celkem 7.200,- Kč měsíčně (dříve do února 2015 částku 7.000,- Kč měsíčně), příjem má žalovaný z podnikatelské činnosti, kterou vykonává na základě oprávnění k výkonu živnosti v oboru [REDAKCE] pracuje ve spolupráci s jinými osobami (výše podrobně uvedeno), základ daně z této jeho samostatné výdělečné činnosti činil za zdaňovací období roku 2014 částku 126.005,- Kč, daň z příjmu činila 18.900,- Kč, nepobíral a nepobírá žádné sociální dávky, nemá jiné příjmy než z podnikání, jeho přítelkyně podle jeho výpovědi (uvedl u jednání soudu dne 28.8.2015) byla aktuálně na nemocenské a pobírala dávky nemocenského pojištění zhruba 6.000,- Kč měsíčně. Podnik žalovaného tvoří složky uvedené v jeho daňovém přiznání za rok 2014, konkrétně peněžní prostředky na hotovosti, na bankovních účtech a pohledávky, jejichž výše uvedena na počátku a na konci roku 2014 výše v údajích z dotyčného přiznání, souhrn těchto aktiv činil v závěru roku účetně 355.012,- Kč, z toho peněžní prostředky úhrnem 104.996,- Kč, podnik neměl žádné zásoby, součástí podniku nebyla motorová vozidla evidovaná na žalovaného jako vlastníka a provozovatele, do podniku patří základní výrobní či montážní nástroje skladované žalovaným v [REDAKCE] u jeho [REDAKCE] v [REDAKCE] (vrtačky a jiné nástroje v počtu několika kusů, v celkové hodnotě zhruba 10.000,- Kč), do nákladů podniku žalovaný zahrnuje užívání telefonu a internetu. Žalovaný pro své podnikání používá druhý z osobních automobilů, které jsou evidovány na jeho osobu, a to společně s partnerem v podnikání [REDAKCE] [REDAKCE] (popsáno výše). Dále žalovaný vlastní výlučně nemovitosti v [REDAKCE] a to pozemek, jehož součástí je rodinný dům čp. [REDAKCE] vedlejší pozemek – zahradu, dále pak ¼ podíl na zemědělském pozemku o celkové rozloze 1770 m² v téže lokalitě. Kulturní vyžití žalovaného, pokud jde o významnější záležitosti, lze spatřovat v realizaci letních dovolených mimo ČR, které strávil v roce 2014 v [REDAKCE] v roce 2015 v [REDAKCE] náklady dovolené hradil žalovaný z části z peněz z dědictví po své matce (uvedl při jednání soudu dne 28.8.2015).

Obecně k předmětu sporu je na místě uvést, že v úpravě vzájemné vyživovací povinnosti mezi manžely se projevuje zásada rovnosti mezi mužem a ženou v manželství (§ 687 odst. 1 obč. zák.), tedy že oba mají stejná práva i povinnosti. Manželství jako společenství je založeno na vzájemné pomoci a solidaritě manželů. Účelem úpravy vyživovací povinnosti mezi manžely je zajištění stejné hmotné a kulturní úrovně pro oba

manžely. Předpokladem pro uplatnění vyživovací povinnosti mezi manžely je situace, že jeden z manželů vůbec není schopen zajišťovat své potřeby nebo tehdy, pokud oba jsou schopni zajišťovat své potřeby, ale v rozdílné míře.

V daném případě soud vyhodnotil hmotnou a kulturní úroveň žalobkyně a žalovaného, přihlédl k okolnosti, že účastníci, ač dosud manželé, nemají již rodinnou (společnou) domácnost, tedy každý z nich nese náklady své domácnosti (§ 691 obč. zák.), žalobkyně obývá (užívá) sama nemovitost ve výlučném vlastnictví žalovaného a hradí své náklady s tímto spojené, nežije s jinou příjmově zabezpečenou osobou, žalovaný bydlí a hospodář s partnerkou příjmově zabezpečenou (alespoň částečně, jak sdělil žalovaný), žalobkyně je ve vlastní výdělečné činnosti omezena zdravotními obtížemi, pro které jí byl přiznán částečný invalidní důchod, žalovaný takto významně omezen není, ačkoli zdravotní obtíže [redacted] rázu uvedl a přiměřeně doložil rovněž on ke své osobě. Hmotná a kulturní úroveň života žalovaného se jeví celkově nahlíženo jako vyšší než životní úroveň žalobkyně, neboť je způsobilý k výdělečné činnosti bez zjištění kvalifikovaného zdravotního omezení v tomto směru (na rozdíl od částečné invalidity žalobkyně), patrnou známkou jeho vyšší životní úrovně je dále např. možnost realizace letních dovolených, konkrétně mimo ČR, s tím spojené cestování, rekreační ubytování atd. Příznivější způsob života pro žalovaného představuje pak sama okolnost, že nežije osamoceně, nýbrž ve spokojeném partnerství, jak opakovaně deklaroval, což má patrně dobrý vliv na jeho zdraví a celkovou kvalitu života.

Z materiálního hlediska soud porovnal zjištěné pravidelné příjmy obou účastníků, vzal v úvahu jejich obvyklé výdaje, přičemž má za to, že žalobkyně byla dostatečně hmotně zabezpečena jednak částečným invalidním důchodem, rovněž pak dávkami nemocenské (srpen 2014 – květen 2015), následně podporou od Úřadu práce (červen – listopad 2015) tak, že úhrn těchto příjmů činil do listopadu 2015 částku v průměru zhruba 8.700,- Kč měsíčně (ČID zhruba 5.300,- Kč, nemocenské dávky či podpora zhruba 3.400,- Kč, 2.600 – 3.800,- Kč), dále bylo prokázáno, že žalobkyně vybrala ze společných prostředků na účtu žalovaného částku 82.000,- Kč a tuto použila na své potřeby v období 6/2014 – 4/2015, resp. měla k dispozici od 6/2014 dále bez prokázání jiných výdajů než za kontroly a opravu vozidla [redacted] (částka úhrnem zhruba 5.800,- Kč), nákup dřeva a uhlí (částka úhrnem zhruba 28.000,- Kč do října 2015, resp. 22.619,- Kč do ledna 2015). Žalovaný žalobkyni dále přenechal k dispozici přeplatek za vodu ve výši 3.000,- Kč, poukázal jí přeplatek za elektřinu ve výši 6.900,- Kč, oboje za období zhruba srpen 2014 – srpen 2015, přeplatky vyplaceny v průběhu podzimu 2015. V budoucnu – červenec 2016 – vznikne žalobkyni nárok na výplatu jejího důchodového pojištění ve významné výši (nad 100.000,- Kč), k čemuž lze však přihlídnout pouze okrajově (jako k pravděpodobnému, relativně blízkému budoucímu majetkovému prospěchu pro žalobkyni, resp. lze konstatovat, že prostředky z výnosu tohoto důchodového pojištění dosud spadají do režimu společného jmění manželů, jde tedy o majetkovou hodnotu účastníkům společnou, dosud nevypořádanou, což je třeba mít na zřeteli). Příjmy žalovaného za rok 2014 odvozené ze základě daně z příjmů lze odhadnout na průměrnou měsíční částku 10.500,- Kč (základ daně činil 126.005,- Kč : 12 = 10.500,- Kč zaokrouhleno), ovšem bez odpočtu daně z příjmů ve výši 18.900,- Kč. Výživné manželky podle § 697 odst. 1, se zřetelem na § 913 obč. zák. soud přiznal žalobkyni od žalovaného za období od prosince 2015 včetně dále, a to jako přiměřené vyrovnání příjmů jich obou, tedy invalidního důchodu žalobkyně ve výši zhruba 5.300,- Kč (již bez pobírání sociálních dávek) vůči odhadovanému příjmu žalovaného z jeho podnikání, použitelnému pro jeho osobní spotřebu ve výši zhruba 10.500,- Kč (při poskytnutí výživného 2.500,- Kč zbude žalovanému zhruba 8.000,- Kč, žalobkyně bude mít k dispozici zhruba 7.800,- Kč).

Soud, jak výše uvedeno, má za to, že nastalá situace v manželství účastníků je k tíži žalobkyně ve více ohledech, neboť její zdravotní stav je nepříznivý podstatnějším způsobem než u žalovaného, dále žije sama, rozpad manželství účastníků nastal za okolností, kdy se

dříve účastníci jako rodiče rozhodli darovat společně vlastněný byt v osobním vlastnictví v [REDAKCE] svému synovi, žalobkyně po odchodu žalovaného ze společné domácnosti nyní obývá manželovu vlastní nemovitost, přičemž lze očekávat, že v budoucnu bude nucena zajistit si bydlení jinde, jsou-li vztahy mezi účastníky poměrně napjaté a žalovaný uváděl, že mu žalobkyně do jeho nemovitostí vícekrát bránila vstoupit, on se tam cítil fyzicky ohrožený jejím jednáním, účastníci nevlastní jiný významný majetek, žalobkyně je v obtížné situaci jak v otázce svého bydlení jako takového (místa bydlení), tak v celkových svých aktuálních možnostech zajišťování prostředků na svou základní obživu. Rodinné zázemí a podporu žalobkyně přijímá od dětí, které žijí v [REDAKCE] kam žalobkyně sama dojíždí na úřady, za lékaři apod. (kromě jiných míst), v [REDAKCE] – [REDAKCE] je, jak se jeví, vázána jen možností bydlení, a to si zajišťuje po praktické stránce sama, pomoc žalovaného v tomto směru odmítla (obstarání otopu a podobné záležitosti.). Z druhé strany podle výsledků dokazování provedeného v řízení o rozvod jeví se příčiny nastalého rozvratu manželství účastníků takové, že nespokojenost žalovaného v manželství lze mít za pochopitelnou, dlouhodobou, a to v důsledku hrubě nevhodného jednání žalobkyně vůči němu. Nastalá tíživá situace žalobkyně se takto jeví být důsledkem její vlastní neuváženosti ve způsobu života v manželství. Pokud jde o její zdravotní problémy, které jí nyní ztěžují pracovní uplatnění, lze poukázat na skutečnost, že lékařská zpráva o žalobkyni uvádí, mimo jiné, že dané zdravotní problémy se u ní vyskytly jako u [REDAKCE]. Převažující příčinou vzniku její částečné invalidity jsou přitom právě uvedené zdravotní obtíže, k nimž se poté přidružil nepříznivý [REDAKCE] stav (stres z odchodu manžela, ztráta zázemí v manželství), později [REDAKCE] (zatím nemedikovaná).

Pokud právní zástupce žalobkyně požadoval prověřit podobu a výsledky podnikání žalovaného, příp. i ve vazbě na s ním spolupracující další osobu [REDAKCE] [REDAKCE] považuje soud podnik a podnikatelskou činnost žalovaného za v tomto řízení dostatečně prověřené z hlediska toho, co tento podnik tvoří, jak žalovaný podnikání realizuje, jak vykazuje hospodářské výsledky podnikání, což bylo doloženo jednak doklady účetní evidence vedené k podniku, jednak výsledkem externí účetní, která pro žalovaného tyto doklady sama vede (nikoli žalovaný osobně), výpovědí žalovaného, písemným prohlášením partnera žalovaného v podnikání [REDAKCE] [REDAKCE] (nahrazujícího jeho výslech k prověřovaným okolnostem podnikání) a dokladů o vykazování jeho příjmu ze spolupráce v podnikání se žalovaným, což vše v souhrnu vedlo soud k závěru, že evidenční doklady k podnikání žalovaného jsou vedeny řádným způsobem (odpovídají rámcově úpravě § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů), žalovaný vykazuje standartním zákonným způsobem příjmy a výdaje z podnikání, kdy z takto vykazovaných údajů o podnikání lze učinit závěr, jakého rozsahu jsou (finanční) prostředky využitelné k osobní spotřebě žalovaného, kdy ze zjištění rozsahu této osobní spotřeby žalovaného soud vycházel jako z jeho „vlastního“ příjmu z výdělečné činnosti, z něhož mu pak stanovil přiměřeně žalobkyni přispívat po dobu, kdy trvá manželství účastníků a jejich životní úroveň se jeví jako odlišná, a to hmotná a kulturní úroveň žalovaného je poněkud (nepříliš) vyšší. Tomuto zjištění podle názoru soudu odpovídá stanovené výživné manželky pro žalobkyni, které bylo uloženo žalovanému platit.

Se zřetelem na § 913 obč. zák. soud hodnotil odůvodněné potřeby žalobkyně a její majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry žalovaného a k těmto, pokud se jich týkaly námitky či poukazy žalobkyně ve směru, že žalovaný by podle svých dřívějších vyjádření mohl pracovat intenzivněji, či že si dopřává exkluzivní dovolené, či že obecně rodina účastníků dříve, dokud rodiče žili ještě s dětmi, mívala pravidelně dovolené v zimě, v létě, lze dodat, že žalovaný sice nemá sníženou pracovní schopnost, avšak soud považuje za přílehlavou jeho obranu, kdy namítal, že i on s ohledem na přibývajícím věku a rovněž s ohledem na své zdravotní oslabení (problémy se [REDAKCE] [REDAKCE] od mládí a k tomu přidružené problémy), včetně [REDAKCE] [REDAKCE] v roce 2010, potřebuje šetřit své zdraví a uzpůsobit tomu současný styl svého života, včetně zmírnění pracovního nasazení v podnikání

oproti předchozím letům; z druhé strany žalovaný má na rozdíl od žalobkyně zachován pracovní potenciál bez důsledků prokázané invalidity, proto není vyloučeno, aby kvalitu či hmotnou úroveň svého života do budoucna i zvyšoval, třeba právě příjmy dosahovanými zvýšeným pracovním úsilím, ovšem podle svého uvážení, nikoli z donucení a v zájmu žalobkyně. V souvislostech daného případu, tedy pokud po něm žalobkyně požaduje výživné manželky, nelze se takového zvyšování jeho pracovního úsilí domáhat za daným účelem, tedy aby více pracoval a takto byl také ve vyšší míře schopen platit výživné manželce. Pokud jde o trávení dovolených s přítelkyní např. pobytem v zahraničí, žalovaný vysvětlil své finanční možnosti v tomto směru tím, že na tyto výdaje použil rovněž prostředky z dědictví po své matce, což jsou majetkové zdroje mimo společné jmění manželů a dané vysvětlení lze obecně přijmout, náklady dovolené žalovaný nesl pravděpodobně se svou přítelkyní, ostatně tvrzená výše nákladů nebyla zásadně významná (mimořádná vzhledem k běžným cenám pobytů toho typu). Uvedené kvalitnější rekreační zážitky jsou ostatně jediným patrným rozdílem v životní úrovni obou účastníků, daným také tím, že žalovaný nežije osamoceně a náklady podobné rekreace může nést s další osobou.

Podle § 921 obč. zák. stanovil soud splatnost pravidelného výživného v částce 2.500,- Kč měsíčně počínaje od 1.12.2015 dále (výrok I. rozsudku), podle § 160 odst. 1, 2, 4, § 162 odst. 1 o.s.ř. stanovil soud splatnost výživného náležejícího za dobu od 1.12.2015 (odkdy jej žalobkyni přiznal) do 29.2.2016 (konec měsíce, v němž byl vyhlášen tento rozsudek) v úhrnné výši 7.500,- Kč, a to v přiměřených splátkách, které je žalovaný povinen provádět spolu s platbami běžného výživného, tedy vždy 15. dne kalendářního měsíce, počínaje třetím dnem od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Splátky výživného náležejícího za dobu od 1.12.2015 do 29.2.2016 byly žalovanému stanoveny s přihlédnutím k jeho možnostem uhradit dluh na výživném za předchozí dobu, daným výší odhadovaného příjmu z jeho podnikání, a současně s přihlédnutím k oprávněným potřebám žalobkyně, pod ztrátou výhody splátek v případě neplacení splátek řádně a včas. Předmětný rozsudek je ve výrocích I., II. předběžně vykonatelný, tedy lhůta k plnění běží již od doručení jeho písemného vyhotovení, nikoli až od právní moci rozsudku.

Žaloba byla jako nedůvodná soudem zamítnuta jednak v rozsahu výživného požadovaného žalobkyní po žalovaném za období od 20.2.2015 do 30.11.2015 zcela, a dále v rozsahu výživného nad 2.500,- Kč měsíčně za dobu od 1.12.2015 dále, jak uvedeno ve výroku III. rozsudku. Toto zamítnutí odpovídá hodnocení oprávněnosti a přiměřenosti nároku na výživné pro žalobkyni, jak je odůvodněno výše, kdy má soud za to, že v období do listopadu 2015 včetně byly potřeby žalobkyně zajištěny dostatečně z jejího částečného invalidního důchodu, z nemocenských dávek a podpory od Úřadu práce, dále z finančních prostředků pocházejících ještě z doby společného hospodaření účastníků v manželství ve výši nejméně 82.000,- Kč, dále z přeplatků za vodu a elektřinu, které žalovaný přenechal k dispozici žalobkyni (předal v hotovosti nebo poukázal poštou) a jednalo se o téměř 10.000,- Kč.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř. s ohledem na procesní výsledek řízení, kdy oba účastníci byli částečně úspěšní, částečně neúspěšní ve vztahu k předmětu sporu, jak k němu v řízení zaujali stanovisko.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, písemně, dvojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Rozsudek je vykonatelný, jakmile uplyne lhůta k plnění. U rozsudků předběžně vykonatelných běží lhůta k plnění od jejich doručení. Rozsudky odsuzující k plnění výživného jsou předběžně vykonatelné.

V České Lípě dne 24.2.2016

Mgr. Alena Turaiová,

v.r.

samosoudkyně

*Za správnost vyhotovení:
Tereza Urbanová*

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Horákové a soudkyň JUDr. Petry Kořínkové a JUDr. Lenky Rutové ve věci žalobkyně [redacted] zast. Mgr. Štěpánem Jaklem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 157/30, Litoměřice, proti žalovanému [redacted] zast. JUDr. Jarmilou Holovčákovou, advokátkou se sídlem Arbesova 400, Česká Lípa, o výživném manželky, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 36 C 39/2015-105 ze dne 24. února 2016, **t a k t o :**

- I. Odvolací řízení o odvolání žalovaného se zastavuje.**
- II. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I. mění potud, že se zamítá žaloba o výživné za dobu od 14.7.2016 do budoucna a rozsudek okresního soudu se potvrzuje ve výrocích II., III. a IV.**
- III. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 2 966 Kč do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jarmily Holovčákové.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalovanému povinnost platit žalobkyni výživné manželky ve výši 2 500 Kč měsíčně, splatné vždy do 15. dne kalendářního měsíce, za nějž náleží, počínaje 1.12.2015 dále (výrok I.). Výživné náležející za dobu od 1.12.2015 do 29.2.2016 ve výši celkem 7 500 Kč uložil žalovanému žalobkyni splácet po 1 000 Kč měsíčně spolu s běžným výživným počínaje třetím dnem od doručení tohoto rozhodnutí s tím, že v případě nezaplacení, byť i jedné ze splátek tohoto dluhu řádně a včas, stává se zůstatek dluhu splatným v celém rozsahu (výrok II.). Žalobu zamítl v rozsahu nároku na výživné ve výši 5 000 Kč měsíčně za dobu od 20.2.2015 do 30.11.2015, dále v rozsahu nároku

na výživné nad 2 500 Kč měsíčně za dobu od 1.12.2015 dále (výrok III.). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Okresní soud vyšel ze zjištění, že účastníci jsou manželé a ke dni jeho rozhodování bylo manželství sice rozvedeno, avšak nepravomocně rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 16.9.2015. Z rozhodování soudu o rozvodu manželství účastníků vzal okresní soud za prokázané, že soužití účastníků je hluboce rozvrácené, kdy spolu nežijí a nehospodaří od srpna 2014. Žalobkyně bydlí sama v domě, který je ve vlastnictví žalovaného, který ji zde nechává bydlet. Žalovaný žije a hospodaří se svou partnerkou. Okresní soud zhodnotil, že více svědků potvrdilo problematičnost chování žalobkyně jako manželky vůči žalovanému, což ho dovedlo k obecnému pochopení chování účastníků, kdy došlo k narušení citových vazeb mezi nimi. Rozvrat manželství byl završen navázáním důvěrného partnerského vztahu žalovaného s jinou ženou, a to včetně jeho odchodu ze společné domácnosti. Žalobkyni nechal žalovaný bydlet ve svém domě, když ta zatím jinou možnost bydlení nemá, ale dále ji finančně nepodporoval, vyjma nabídek praktické pomoci. Ukončení soužití účastníků v srpnu 2014 předcházely neshody, které vyvrcholily tím, že žalobkyně z účtu vedeného na jméno žalovaného u [redacted] k němuž měla dispoziční právo, vybrala systematicky v krátkém období od 29.6. do 13.7.2014 výběry po 10 000 Kč a 15 000 Kč, celkem částku 82 000 Kč. Tyto si ponechala pro svou potřebu a nakládala s nimi v dalším období sama. Ohledně poměrů žalobkyně od února 2015 okresní soud zjistil, že pobírá částečný invalidní důchod [redacted] ve výši 5 269 Kč, od srpna 2014 byla na nemocenské, kdy nemocenské dávky činily od února do května 2015 přibližně 3 400 Kč měsíčně a v současné době je bez zaměstnání, kdy od 3.6.2015 dosud je evidována na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Do 11.11.2015 pobírala podporu v nezaměstnanosti a následně podporu při rekvalifikaci ve výši od 2 600 Kč do 3 800 Kč měsíčně. V období od února 2015 do budoucna nepobírala žalobkyně dávky státní sociální podpory či jiné sociální dávky. Finanční prostředky vybrané z bankovního účtu na jméno žalovaného dle svého vyjádření spotřebovala na zakoupení dřeva či uhlí, opravy vozidla, které používá, či na jiné účely spojené s pořízováním léků či cesty k lékařům a vydržely jí přibližně do dubna 2015. Osobní automobil, který využívá, patří do společného jmění manželů a v jeho využití není nikým omezována. V rozhodném období zaplatila za opravu a technické prohlídky vozidla částku přibližně 5 800 Kč. Majetkový prospěch pro žalovanou představuje naspořené důchodové pojištění, které jí může být vyplaceno spolu se státními příspěvky v červenci 2016. V listopadu 2015 činila naspořená částka zhruba 105 000 Kč. Žalobkyně platí pravidelně měsíčně za elektřinu, rozhlas a televizi 2 300 Kč, za vodu 1 040 Kč (od září 2015), za telefon 500 Kč, dále kupuje dřevo a uhlí (za období srpen 2014 až leden 2015 za cenu 22 619 Kč, za období březen až říjen 2015 za cenu 5 338 Kč), doplatky za léky v lékárně ve výši cca 230 Kč, jezdí automobilem jak za účelem lékařských vyšetření, ale i pro jiné účely. Od roku 2014 nejedí na letní dovolené a nedopřává si kulturní vyžití, když na něj nemá finanční prostředky. Má sníženou pracovní schopnost o 40 %, kdy její zdravotní problémy se týkají [redacted] rozvinuté v souvislosti s rodinnou situací (rozvod). Začalo u ní i onemocnění [redacted] ale výdaje na péči o zdraví se jí průběžně nezvyšují. Ohledně poměrů žalovaného od února 2015 dále okresní soud zjistil, že od srpna 2014 žije ve společném bytě s přítelkyní [redacted]. Náklady bydlení platí částkou 7 200 Kč měsíčně. Žalovaný má příjem z podnikatelské činnosti, kterou vykonává v oboru [redacted] a spolupracuje s jinými osobami. Ve zdaňovacím období roku 2014 činil základ daně z jeho podnikání 126 005 Kč a daň 18 900 Kč. Nepobíral a nepobírá žádné sociální dávky, nemá jiné příjmy než z podnikání.

Jeho přítelkyně byla v srpnu 2015 na nemocenské a pobírala dávky nemocenského pojištění ve výši cca 6 000 Kč měsíčně. Podnik žalovaného představuje peněžní prostředky na hotovosti, na bankovních účtech a pohledávky, jejichž výše byla uvedena na počátku a na konci roku 2014 v údajích uvedených v daňovém přiznání, přičemž souhrn aktiv činil v závěru roku účetně 355 012 Kč a z toho peněžní prostředky úhrnem 104 996 Kč. Podnik neměl žádné zásoby, součástí podniku nebyla motorová vozidla evidovaná na žalovaného jako vlastníka a provozovatele. Do podniku patří základní výrobní či montážní nástroje skladované žalovaným v [REDAKCE] u jeho [REDAKCE] (vrtačky a jiné nástroje v počtu několika kusů v celkové hodnotě cca 10 000 Kč). Do nákladů podniku žalovaný zahrnuje i užívání telefonu a internetu. Pro své podnikání používá druhý z osobních automobilů, které jsou evidovány na jeho osobu, a to společně s partnerem v podnikání [REDAKCE] [REDAKCE]. Žalovaný je výlučným vlastníkem pozemku v [REDAKCE], jehož součástí je rodinný dům č.p. [REDAKCE] vedlejší pozemek – zahrady, dále pak 1/4 podílu na zemědělském pozemku o celkové rozloze 1770 m² v téže lokalitě. Kulturně se žalovaný vyžívá v realizaci letních dovolených mimo Českou republiku, které strávil v roce 2014 v [REDAKCE] a v roce 2015 v [REDAKCE]. Náklady na dovolené hradil zčásti z peněz získaných z dědictví po své matce. Okresní soud zdůraznil, že v úpravě vzájemné vyživovací povinnosti mezi manžely se projevuje zásada rovnosti mezi mužem a ženou v manželství dle § 697 o.z., a tudíž mají oba stejná práva i povinnosti. Předpokladem pro uplatnění vyživovací povinnosti je, že jeden z manželů není vůbec schopen zajišťovat své potřeby nebo tehdy, pokud jsou schopni zajišťovat své potřeby, ale v rozdílné míře. Okresní soud zvážil, že ve smyslu § 691 o.z. účastníci, kteří jsou dosud manželé, nemají již společnou domácnost a každý nese náklady své domácnosti, přičemž žalobkyně užívá sama nemovitost, která je ve výlučném vlastnictví žalovaného a hradí své náklady s tímto spojené. Nežije s jinou příjmově zabezpečenou osobou, a to na rozdíl od žalovaného, který bydlí a hospodář se svou partnerkou ve společném bytě. Žalobkyně je ve vlastní výdělečné činnosti omezena zdravotními obtížemi, pro které jí byl přiznán částečný invalidní důchod a žalovaný takto omezen není, ačkoliv zdravotní obtíže [REDAKCE] rázu uvedl a přiměřeně doložil i on. Hmotnou a kulturní úroveň života žalovaného soud posoudil jako vyšší než žalobkyně, když způsobilý k výdělečné činnosti bez zjištěného kvalifikovaného zdravotního omezení a o jeho vyšší životní úrovni svědčí i realizace dovolených mimo území České republiky. Příznivější způsob života pro žalovaného představuje i sama okolnost, že na rozdíl od žalobkyně nežije osamoceně, nýbrž v partnerství. Okresní soud shrnul, že kromě částečného invalidního důchodu měla žalobkyně k dispozici i dávky nemocenské a následně podporu pobíranou od úřadu práce a úhrn jejích příjmů činil do listopadu 2015 částku v průměru 8 700 Kč měsíčně. Dále považoval za prokázané, že žalobkyně vybrala ze společných prostředků na účtu žalovaného částku 82 000 Kč a tuto použila od června 2016 na své potřeby (i na kontrolu a opravu vozidla, nákup dřeva a uhlí). Dále soud považoval za prokázané, že žalovaný žalobkyni přenechal k dispozici přeplatek za vodu ve výši 3 000 Kč a poukázal jí i přeplatek za elektřinu ve výši 6 900 Kč. Přeplatky byly vyplaceny v průběhu podzimu 2015. K poměrům žalobkyně soud zvažoval, že v červenci 2016 jí vznikne nárok na výplatu jejího důchodového pojištění ve výši 100 000 Kč, k čemuž ale mohl přihlídnout pouze okrajově jako k pravděpodobnému a relativně blízkému budoucímu majetkovému prospěchu žalobkyně. Příjmy žalovaného za rok 2014, odvozené na základě daně z příjmu, stanovil na průměrných 10 500 Kč měsíčně (základ daně 126 005 : 12 = 10 500), ovšem bez odpočtu daně z příjmu 18 900 Kč. Okresní soud přiznal žalobkyni výživné manželky podle § 697 odst. 1 o.z. v návaznosti na § 913 o.z. za období od prosince

2015, jako přiměřené vyrovnání příjmů obou manželů, tedy invalidního důchodu žalobkyně ve výši zhruba 5 300 Kč (již bez pobírání sociálních dávek) vůči odhadovanému příjmu žalovaného z jeho podnikání použitelnému pro jeho osobní spotřebu ve výši zhruba 10 500 Kč. Při poskytnutí výživného 2 500 Kč zbude žalovanému zhruba 8 000 Kč, kdežto žalobkyně bude mít k dispozici zhruba 7 800 Kč. Okresní soud při svém rozhodnutí zároveň zohlednil, že vzniklá situace v manželství účastníků jde k tíži žalobkyně ve více ohledech. Z lékařské zprávy ohledně žalobkyně zjistil, že dané zdravotní problémy se u ní vyskytly jako u letité [redacted] a převažující příčinou její částečné invalidity jsou zdravotní obtíže vyvolané [redacted] stav zhoršený v souvislosti s rozvodem manželství a později [redacted]. Okresní soud dále zohlednil, že účastníci se jako manželé rozhodli darovat společně vlastněný byt v osobním vlastnictví v [redacted] svému synovi, přičemž v dané situaci je nutno očekávat, že si žalobkyně bude muset najít bydlení jinde než v nemovitosti ve výlučném vlastnictví žalovaného. Žalobkyně se ocitla v obtížné situaci jak v otázce svého bydlení pokud jde o místo, tak ve svých celkových aktuálních možnostech zajišťování si prostředků pro svou základní obživu. V [redacted] je vázána jen na možnost bydlení, přičemž po praktické stránce si otop a jiné záležitosti zajišťuje sama a pomoc žalovaného odmítla. Situace mezi manžely se jevila dlouhodobě jako nespokojená, což vyplynulo z důkazního řízení o rozvod manželství. Okresní soud nepovažoval za důvodnou námitku žalobkyně dále prověřovat podobu a výsledky podnikání žalovaného, případně i ve vazbě na s ním spolupracující osobu [redacted] když bylo zřejmé, co podnik žalovaného tvoří, jak své podnikání realizuje, a že vykazuje hospodářské výsledky v řádné účetní evidenci, kterou pro žalovaného vede externí účetní. Přestože žalobkyně tvrdila, že žalovaný mohl pracovat intenzivněji, že si může dopřávat pouze on luxusní dovolené, kam dříve ona i s dětmi jezdili, soud považoval za přílehavou obranu žalovaného, kdy namítal, že s ohledem na přibývajícím věk i své zdravotní oslabení (problémy se [redacted] od mládí a k tomu přidružené problémy), včetně [redacted] v roce 2010, odůvodňují, aby si šetřil své zdraví a uzpůsobil tomu současný styl svého života, včetně zmírnění pracovního nasazení v podnikání oproti předchozím letům. Žalobkyně se nemůže domáhat zvyšování jeho pracovního úsilí za účelem možnosti platit vyšší výživné své manželce. Pokud jde o dovolené v zahraničí, žalovaný vysvětlil, že čerpal prostředky i z dědictví po své matce, což jsou zdroje mimo společné jmění manželů a navíc náklady na dovolené sdílel i se svou přítelkyní. Kvalitnější rekreační zážitky považoval okresní soud za jediný patrný rozdíl v životní úrovni obou účastníků dané také tím, že žalovaný nežije osamoceně a náklady nese s další osobou. Dále soud odůvodnil, že kromě pravidelného výživného v částce 2 500 Kč měsíčně od 1.12.2015 bude žalobce splácet ve stanovených splátkách i dluh ve výši 7 500 Kč měsíčně, a to s výhradou zesplatnění celého dluhu najednou, pokud nebude zaplacen včas některá ze splátek. Pokud soud zamítl výživné nad 2 500 Kč měsíčně, pak už takový požadavek nepovažoval za přiměřený. Potřeby žalobkyně byly dostatečně zajištěny z jejího invalidního důchodu, nemocenských dávek a podpory od úřadu práce i z finančních prostředků pocházejících ještě z doby společného hospodaření účastníků ve výši nejméně 82 000 Kč a dále z přeplatku za vodu a elektřinu, které žalovaný žalobkyni přenechal ve výši téměř 10 000 Kč. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodnil ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., kdy oba účastníci byli částečně úspěšní. Proto nepřiznal náhradu nákladů žádnému z nich.

Proti tomuto rozsudku podala včasné odvolání žalobkyně. Požaduje, aby byl rozsudek okresního soudu změněn tak, že žalobě bude vyhověno v plném rozsahu. Okresní soud

pochybil, když zamítl návrh na provedení důkazu výsledkem svědka [REDAKCE] a znaleckého posudku z oblasti ekonomie, kdy by mohly být řádně zhodnoceny výdaje žalovaného jako podnikatele a zjištěno, zda jeho náklady jsou objektivně nezbytné pro vytváření zisku či jsou jen účelové, aby se nezvyšovala daňová zátěž. Okresní soud nezohlednil, že veškeré věci, které si žalovaný započítává na výdaje, jsou jeho osobní spotřebou, a tak i jeho osobní spotřeba je vyšší, než soud po provedeném dokazování vypočítává. Pouze svědek [REDAKCE] by osvětlil, proč jeho výdělky jsou pouze prostředky od žalovaného a proč není v pozici zaměstnance. Žalovaný celou polovinu svých příjmů poskytuje [REDAKCE] a tato osoba používá i vozidlo žalovaného, materiál žalovaného, využívá obchodní partnery žalovaného tak, jakoby tvořily ucelený celek, avšak jde o dvě účetní jednotky. Znalecký posudek by měl osvětlit vztahy mezi těmito dvěma právními subjekty, jejich účetnictvím, jejich náklady, které jsou potřebné k dosaženým ziskům. Okresní soud špatně interpretoval svědeckou výpověď [REDAKCE] účetní, kdy z ní nelze dovozovat, že náklady, které si nárokuje žalovaný, jsou náklady nezbytnými. Pokud jde o daňové přiznání, nelze přehlížet, že jde pouze o jednostranný právní úkon vůči správci daně, podle kterého správce daně stanoví daňovou povinnost. Bez jeho kontroly jde o tvrzení neobjektivní a ničím nepodložené. Žalobkyně sice přiznává, že v obdobných řízeních mohou být znalecké posudky nevhodné, mohou prodlužovat soudní řízení, ale při rozporech ve výpovědích účastníků je třeba je udělat. Judikatura totiž uvádí, že od zjištěných příjmů podnikatele nemusí být odečteny veškeré výdaje spočívající v podstatné části investic do podnikání, neboť prvořadou povinností je dosáhnout zákonné vyživovací povinnosti. Takový postup soud nezvolil. Rovněž pochybil, když neaplikoval § 691 o.z., který umožňuje hodnotit chování manžela v rozporu se zásadami slušnosti a dobrých mravů, a to v situaci, kdy odešel z domácnosti a začal žít život s jiným partnerem. Žalobkyně již v řízení o rozvodu manželství navrhovala mediátora, který by obnovil manželské soužití. Chybně soud špatnou životní úroveň žalobkyně připisuje krom jiného i tomu, že je [REDAKCE] když tato skutečnost nemá žádný význam ve vztahu k jejímu zdravotnímu stavu a pokud by soud chtěl konstatovat, že to je její chyba, tak je třeba přihlídnout k faktu, žalovaný v [REDAKCE] manželství žil také a [REDAKCE] jí nikdy nezakázal. Rovněž nesprávně okresní soud dospěl k závěru, že částka 100 000 Kč, jakožto nárok na výplatu důchodového pojištění, bude majetkovým prospěchem žalobkyně, a rovněž chybně hodnotil, co náleží či nenáleží do společného jmění účastníků.

Proti rozsudku okresního soudu podal odvolání i žalovaný, který ho však vzal výslovně zpět podáním doručeným soudem dne 23.6.2016. Krajský soud jako soud odvolací proto podle § 207 odst. 2 o.s.ř. odvolací řízení o odvolání žalovaného zastavil.

Krajský soud jednal podle § 101 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 211 o.s.ř. v nepřítomnosti strany žalující, která se k jednání omluvila. Přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání v napadeném rozsahu, a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.

Odvolací soud si ověřil, že manželství účastníků bylo pravomocně rozvedeno ke dni 14.7.2016, kdy došlo v doručení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č.j. 30 Co 50/2016-67 ze dne 22.6.2016 účastníkům. Již toto zjištění podminilo změnu rozsudku okresního soudu ve výroku I. ohledně výživného za dobu od 14.7.2016 do budoucna, když žalobkyně na tuto skutečnost nereagovala částečným zpětvzetím žaloby

(§ 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř.). Odvolací soud na základě odvolání žalobkyně tudíž posuzoval, zda okresní soud rozhodl na základě provedeného dokazování správně o výživném žalobkyně v období od 20.2.2015 do 13.7.2016.

Odvolací soud nemá výhrady ke skutkovým zjištěním okresního soudu, na něž pro stručnost odkazuje, s výjimkou zjištění výdělkových poměrů žalovaného. Okresní soud po zjištění, že žalovaný je podnikatelem, osobou samostatně výdělečně činnou v oboru [REDAKCE] správně vycházel z jeho daňového přiznání. Ve zdaňovacím roce 2014 vykázal žalovaný základ daně částkou 126 005 Kč a vyměřená daň činila 18 900 Kč. Okresní soud vycházel z výdělku žalovaného v měsíční částce 10 500 Kč, kdy základ daně bez odpočtu daně z příjmu dělil 12 měsíci. Pro zjištění čistého příjmu měl však vzít v úvahu zaplacenou daň. Takto postupoval odvolací soud a zjistil měsíční příjem žalovaného v průměru 8 925 Kč čistého. Ačkoliv okresní soud z výpovědi žalovaného zjistil, že pracuje pouze 4 dny v týdnu po 6 hodinách s odůvodněním, že příjmy v rozsahu vykonávané pracovní činnosti mu jednak dostačují, jednak zohledňují jeho věk, přesáhl [REDAKCE] let, a zdravotní komplikace v souvislosti se [REDAKCE] nijak nezohlednil, že žalovaný v řízení neprokázal žádné omezení své pracovní schopnosti. Proto pro určení jeho výdělkových poměrů mělo být vycházeno z částky cca 15 000 Kč čistého měsíčně, která představuje nikoliv 60 % pracovní doby, nýbrž pracovní dobu v rozsahu 100 % (40 hodin týdně oproti 24 hodinám týdně). Navíc je obecně známou skutečností, že pokud by byl žalovaný ve svém oboru v pracovním poměru, dosáhl by rovněž v čisté mzdě výdělku kolem 15 000 Kč měsíčně čistého. Pokud by žalovaný jako živnostník obdobného výdělku nedosahoval, nepochybně by projevil zájem podnikání ukončit a nalézt si výhodnější zdroj příjmu v pracovním poměru. Na základě této úvahy odvolacího soudu bylo nadbytečné doplňovat řízení znaleckým zkoumáním podnikání žalovaného z oboru účetnictví, kdy závěry znaleckého posudku by se mohly vztahovat pouze ke správnosti žalovaným vykázaných účetních hodnot. Z výsledku svědkyně [REDAKCE] účetní žalovaného, však bylo zjištěno, že po účetní stránce je evidence výdajů žalovaného v souladu s platnou právní úpravou. Rovněž výsledkem této svědkyně vyšlo najevo, že žalovaný na zakázkách pracuje společně se spolupracovníkem [REDAKCE] jehož využívá jako subdodavatele, kdy on je rovněž osobou samostatně výdělečně činnou a rozsah jím prováděné činnosti a odměna za ni koresponduje s daňovým přiznáním [REDAKCE], což si soud ověřil i z daňového přiznání jmenovaného. Přestože odvolací soud vychází z vyššího měsíčního příjmu žalovaného, 15 000 Kč měsíčně čistého, nedospěl k závěru, že by žalobkyně měla mít nárok na jiné než již okresním soudem přiznané výživné pro svou osobu, a to z následujících důvodů. Okresní soud správně zjistil, že žalobkyně v roce 2015 pobírala částečný invalidní důchod ve výši 5 269 Kč a v období od února do listopadu 2015 pobírala nejprve nemocenské dávky a následně podporu od úřadu práce v rozmezí 2 700 Kč až 3 800 Kč měsíčně. Je tudíž správný závěr okresního soudu, že v daném období dosáhla žalobkyně příjmu v průměru 8 700 Kč měsíčně. Dále okresní soud spolehlivě objasnil, že v období od 29.6. do 13.7.2014 vybrala žalobkyně ze společných peněz, účtu na jméno žalovaného u [REDAKCE] částku 82 000 Kč a tyto prostředky si ponechala pro svou potřebu. Dále od žalovaného získala v červnu 2015 přeplatek za dodávku vody ve výši 3 000 Kč a v říjnu 2015 přeplatek z vyúčtování dodávky elektřiny ve výši 6 900 Kč. Odvolací soud bez ohledu na tvrzení žalobkyně, že částku vybranou z účtu žalovaného spotřebovala již v roce 2015, její využití propočítal na období 24 měsíců. Vycházel tak z dalších 3 416 Kč, které mohla mít žalobkyně pravidelně k dispozici každý měsíc (od července 2014 do července

2016) pro svou potřebu. Z vrácených přeplatků v celkové výši 9 900 Kč pak zohlednil částku 825 Kč měsíčně k příjmům žalobkyně po dobu 12 měsíců (od srpna 2015 do července 2016). Rovněž bylo na místě zohlednit skutečnost, že žalobkyně žila sama a nemusela vynakládat finanční prostředky na nájemné, když žila v domě ve výlučném vlastnictví žalovaného, který po ní nájemné nevyžadoval. Minimální částku, kterou by za nájem uhradila, předpokládal odvolací soud ve výši 2 500 Kč měsíčně. V období od 20.2.2015 do 30.11.2015 tudíž měla žalobkyně k dispozici měsíčně minimálně částku 14 616 Kč (8 700 + 3 416 + 2 500). V období od srpna 2015 do listopadu 2015 bylo na místě k této částce připočítat dalších 825 Kč měsíčně (poměrnou částku z přeplatku za vyúčtování). Jestliže příjem žalovaného v daném období činil cca 15 000 Kč čistého měsíčně a příjem žalobkyně se pohyboval v rozmezí 14 616 Kč až 15 441 Kč měsíčně, lze zkonstatovat, že jejich životní úroveň byla přibližně stejná a není důvod ji v rámci výživného nerozvedené manželky nijak dorovnávat. V období od 1.12.2015 do 14.7.2016 se změnila příjmová situace žalobkyně potud, že k částečnému invalidnímu důchodu již nepobírala žádnou podporu v nezaměstnanosti ani nemocenskou, a tudíž její příjem dosáhl měsíčně 12 010 Kč (5 269 + 3 416 + 825 + 2 500). Protože v daném období okresní soud již pravomocně vyměřil žalovanému výživné ve výši 2 500 Kč měsíčně, po odečtení této částky mu z příjmu 15 000 Kč měsíčně zbylo 12 500 Kč měsíčně. Tento jeho příjem je srovnatelný s příjmem žalobkyně a k žádné finanční disproporci nedochází ani v tomto období. Okresní soud věc správně posoudil jako nedůvodnou námitku žalované, že žalovaný opustil společnou domácnost, aniž by k tomu měl důvod zvláštního zřetele hodný, když z pravomocně skončeného rozvodového řízení jednoznačně vyplynulo, že návrh na rozvod podal žalovaný sice v situaci, kdy měl již známost s jinou ženou, avšak rozvrat manželství účastníků byl dlouhodobý a sama žalobkyně se na něm zásadním způsobem podílela nevhodným chováním ve vztahu k žalovanému. Z těchto důvodů neshledal odvolací soud důvod ke změně rozsudku okresního soudu ohledně výživného požadovaného již od 20.2.2015 ani k požadavku na vyšší výživné než 2 500 Kč měsíčně za dobu od 1.12.2015 do 13.7.2016. Proto odvolací soud výroky II., III. podle § 219 o.s.ř. potvrdil jako věcně správné. Okresní soud nepochybil ani při rozhodování o nákladech řízení ve výroku IV., kdy částečný procesní úspěch žalobkyně promítl do výroku o nákladech řízení tak, že je nepřiznal žádnému z účastníků.

V odvolacím řízení byl zcela úspěšný žalovaný, avšak odvolací soud při svém rozhodování aplikoval § 150 o.s.ř. a přiznal mu na nákladech řízení pouzár. Jednak proto, že odvolání žalobkyně bylo motivováno nesprávným postupem okresního soudu při zjištění příjmu žalovaného, jednak příznivějšími, a to nejen výdělkovými, poměry žalovaného. Náklady žalovaného jsou náklady na právní zastoupení v odvolacím řízení. Předmětem odvolacího řízení bylo plnění ve výši 62 558 Kč (tarifní hodnota z požadovaného plnění od 20.2.2015 do 14.7.2016). Jeden úkon právní služby spočívající v účasti na odvolacím jednání představuje částku 3 620 Kč. K jednomu úkonu právní služby náleží jeden režijní paušál ve výši 300 Kč. Dále bylo třeba zohlednit náhradu 400 Kč za ztrátu času advokáta žalovaného při cestě z [redacted] do Liberce a zpět a jízdné osobním automobilem ve výši 582 Kč ([redacted] spotřeba 5,06 litrů nafty/100 km, cena nafty dle vyhl. č. 385/2015 v částce 29,50 Kč, vzdálenost 110 Kč, amortizace dle vyhl. č. 385/2015 3,80 Kč/1 km). S připočtením 21 % DPH z odměny a náhrad (§ 137 odst. 3 o.s.ř.) činily náklady žalovaného celkem částku 5 931,42 Kč (4 902 + 21 % DPH ve výši 1 029,42 Kč), přičemž 50 % z této částky představuje 2 966 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání ani dovolání přípustné.

V Liberci dne 20. října 2016

JUDr. Hana Horáková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Olga Plíhalová

**Olga
Plíhalová
á**

Digitálně podepsal Olga
Plíhalová
DN: c=CZ, o=KRAJSKÝ SOUD V
ÚSTÍ NAD LABEM [IČ 00215708],
ou=pobočka Liberec, ou=502,
cn=Olga Plíhalová,
serialNumber=P281108,
title=zapisovatelka
Datum: 2016.11.18 14:16:56
+01'00'

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyně Mgr. Alenou Turaiovou ve věci

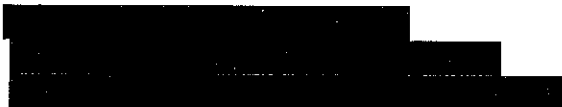
žalobkyně:

zastoupená advokátem Mgr. Danem Podpěrou,
sídlem Holečkova 105/6, 150 00 Praha 5,

proti

žalovanému:

zastoupený advokátem JUDr. Milanem Štětinou,
advokátem sídlem Jiráskova 614, 470 01 Česká Lípa,

o výživné manželky, o výživné rozvedené manželky

takto:

- I. Řízení se v rozsahu nároku na výživné rozvedené manželky zastavuje.
- II. Žaloba o výživné manželky a příspěvek na náklady rodinné domácnosti ve výši 25 000 Kč měsíčně za dobu od 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020 se zamítá.
- III. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 84 216 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalovaného JUDr. Milana Štětiny, advokáta se sídlem Jiráskova 614, 470 01 Česká Lípa.

Odůvodnění:

1. Žalobou v této věci, podanou dne 24. 9. 2019, ve znění podání ze dne 26. 8. 2020, rozšiřujícího žalobní požadavek, a dalších doplňujících podání, domáhala se žalobkyně po žalovaném výživného manželky ve výši 25 000 Kč měsíčně za dobu od 24. 9. 2019 do rozvodu jejich manželství a výživného rozvedené manželky v téže výši od rozvodu manželství dále. Před zahájením jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje Alla Therová.

ve věci samé vzala žalobkyně žalobu zpět v rozsahu nároku na výživné rozvedené manželky, proto soud podle § 96 odst. 1, 2 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen: o. s. ř.), řízení v tomto rozsahu zastavil. Předmětem žaloby byl poté požadavek žalobkyně na výživné manželky, konkrétně za dobu od 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020, kdy nabyl právní moci rozsudek zdejšího soudu č. j. 35 C 124/2019-41 ze dne 5. 3. 2021, jímž bylo manželství účastníků rozvedeno. Výživné manželky žalobkyně požadovala s následujícím tvrzením a zdůvodněním.

2. Účastníci byli manželé od ledna [redacted] do března [redacted] žili společně (již) od roku [redacted] V manželství (od roku [redacted] dále) vychovávali společně vnuka žalobkyně [redacted] nar. [redacted] který je svěřen žalobkyni do péče rozsudkem zdejšího soudu č. j. 0 Nc 478/2010-78. Žalovaný podniká v [redacted] a v tomto se mu daří, v roce 2017 dosáhl čistého ročního příjmu/zisku zhruba 1,688 mil. Kč, což odpovídá jeho měsíčnímu příjmu asi 140 000 Kč, v roce 2018 byl jeho čistý roční příjem zhruba 2,188 mil. Kč, což odpovídá měsíčnímu příjmu asi 182 000 Kč, za 6 měsíců roku 2019 byl jeho čistý příjem zhruba 522 000 Kč, tj. zhruba 87 000 Kč měsíčně. Žalobkyně vykonává [redacted], kdy její [redacted] pro [redacted] této [redacted] byla v roce 2019 v čisté výši 18 537 Kč měsíčně; od ledna 2020 při výkonu pro tuto [redacted] činila její [redacted] v čisté výši přibližně 30 000 Kč měsíčně. Kromě výkonu [redacted] žalobkyně v omezeném rozsahu podnikala [redacted] v letech 2017 - 2018 měla z podnikání čisté roční příjmy asi 350 000 - 340 000 Kč, to odpovídá měsíčnímu příjmu 28 000 - 29 000 Kč, v lednu - červnu 2019 činil její přivýdělek z [redacted] v čisté výši 76 378 Kč, což spolu s [redacted] představuje čistý příjem v daném období 32 000 Kč měsíčně. Na vnuka [redacted] žalobkyně pobírá [redacted] ve výši 5 322 Kč měsíčně a příspěvek od Úřadu práce ve výši 783 Kč měsíčně. Účastníci jsou spoluvlastníky řady nemovitostí ve [redacted] [redacted] v režimu podílového spoluvlastnictví či společného jmění manželů (zaniklého v mezidobí rozvodem jejich manželství), které nejsou pronajímány, užívají je účastníci. Žalobkyně dále vlastní bytovou jednotku v [redacted] [redacted] společně se svým bratrem, k níž mají jejich rodiče zřízeno právo (bezplatného) doživotního bydlení (správně mělo být uvedeno: objekt bydlení s pozemky, zapsáno v katastru nemovitostí na LV č. [redacted] pro k. ú. [redacted]).
3. Žalobkyně (v žalobě zde) uvedla, že žalovaný na konci června 2019 odešel ze společné domácnosti k jiné ženě [redacted] žalobkyně hradila od července 2019 sama tyto běžné opakující se měsíční výdaje jejich rodinné domácnosti: inkasní platby (elektrina + TV) 4 400 Kč, úklid 1 500 Kč, potraviny 6 000 Kč, náklady na provoz automobilu 8 000 Kč, úvěr ze stavebního spoření 1 700 Kč, stavební spoření své a svého vnuka 3 400 Kč, krmivo pro zvířata 2 500 Kč, telefony a internet 2 000 Kč, drogerie a spotřební věci do domácnosti 2 000 Kč, penzijní připojištění 500 Kč. Dále žalobkyně sobě hradila měsíčně: masáže 2 200 Kč, kadeřníka, kosmetiku, manikúru asi 1 000 Kč, vnukovi obědy a družinu asi 450 Kč, v souvislosti s jeho nástupem do školy potřeby za 5 800 Kč. Pravidelné měsíční výdaje žalovaného podle žalobkyně představovaly: 1 400 Kč za masáže, 6 000 Kč za pivo, 500 Kč za penzijní připojištění a po odchodu z domácnosti odhadem 3 000 Kč za jídlo. Žalobkyně do odchodu žalovaného ze společné domácnosti (dále také jen: domácnost), pro ni naprosto nečekaného, z důvodu vztahu k jiné ženě, hospodařila s prostředky na účtu určeném pro spotřebu domácnosti (dále také jen: účet pro domácnost), dále měla přístup k účtu žalovaného určeného pro jeho podnikání (dále také jen: účet žalovaného) a dále má svůj účet pro vlastní podnikání (dále také jen: účet žalobkyně). Přístup k účtu pro své podnikání jí žalovaný zrušil, zůstatek na účtu pro domácnost se výrazně zmenšil, přičemž v době krátce před podáním předmětné žaloby musela žalobkyně uhradit např. 46 000 Kč za již dávno objednaný [redacted] [redacted] pro svého [redacted]. Na svém podnikatelském účtu měla žalobkyně zůstatek určený zejména pro pravidelné platby povinných záloh, v době podání této žaloby ve výši zhruba 68 000 Kč, k témuž období (podání žaloby) žalobkyně odhadovala s ohledem na znalost zakázek žalovaného jeho průběžný aktuální hrubý měsíční příjem ve výši 600 000 Kč. Dokud účastníci žili

Shodu s prvopisem potvrzuje Alla Therová.

společně jako manželé, žalobkyně si běžně pořizovala oblečení, kosmetiku, doplňky, v čemž ji žalovaný nikdy neomezoval, každoročně jezdila s vnukem na dovolené k moři, po odchodu žalovaného z domácnosti si plánovanou dovolenou nemohla dovolit, a proto ji zrušila. Žalovaný jí po svém odchodu neposkytoval žádné finance, ona s odkazem na výše uvedené pravidelné měsíční výdaje rodinné domácnosti (asi 32 000 Kč) a své již omezené osobní výdaje (3 200 Kč), výdaje pro vnuka (6 300 Kč) a předpokládané výdaje žalovaného (asi 11 000 Kč), při znalosti příjmů jich obou, kdy u žalovaného vychází z údajů pro první polovinu roku 2019 a odhadla jeho (čistý) příjem v druhé polovině téhož roku na minimálně 116 000 Kč měsíčně, pak ač by mohla podle svého názoru žádat až 41 000 Kč měsíčně, za přiměřené nastalým poměrům považuje výživné pro sebe ve výši 25 000 Kč měsíčně.

4. V průběhu řízení žalobkyně doplnila svá tvrzení ve věci tak, že dne 6. 6. 2019 vložila na podnikatelský účet žalovaného částku 520 000 Kč, kterou si sama půjčila od svých rodičů [REDAKCE] a [REDAKCE] a která byla určena na nákup [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] toto je zaúčtováno v účetnictví žalovaného jako vlastní vklad – půjčka, z podnikatelského účtu žalovaného převedla dne 19. 6. 2019 částku 150 000 Kč a dne 9. 7. 2019 částku 200 000 Kč na společný účet účastníků pro domácnost a z toho vrátila svým rodičům dotyčnou půjčku. Uvedla, že v době od 5. 2. 2019 do 3. 7. 2019, kdy bylo z podnikatelského účtu žalovaného postupně vybráno nebo převedeno na společný účet účastníků 335 000 Kč, účastníci společně hospodařili ve své domácnosti a všechny finanční prostředky byly užity na běžný provoz jejich domácnosti, což bylo obvyklé a účastníci takto hospodařili dlouhodobě. Žalovaný sdělil žalobkyni, že se chce rozvést, až 6. 7. 2019, do té doby žalobkyně nevěděla, že dojde k rozluce, a neměla (důvod mít) záměr vyvést z podnikatelského účtu žalovaného prostředky, žalovaný pak dne 10. 7. 2019 opustil společnou domácnost, dne 11. 7. 2019 zrušil žalobkyni dispoziční oprávnění ke svému podnikatelskému účtu; není pravda, že jí vztah s jinou ženou oznámil dne 19. 6. 2019; dne 29. 6. 2019 se konala rodinná oslava narozenin syna žalovaného [REDAKCE] kterého si žalobkyně [REDAKCE] kde nikdo z přítomných nevěděl, že žalovaný hodlá od žalobkyně odejít; dne 15. 6. 2019 žalovaný prvně nespál doma, v následujících 3 týdnech občas na noc někam odjel a žalobkyni neřekl, kam a proč, ani se nevyjadřoval k budoucnosti, žalobkyni neinformoval, že má vztah s jinou ženou, ačkoli se to jevilo pravděpodobné, uvedla žalobkyně (v podání z 8. 2. 2021). Hotovost z podnikatelského účtu žalovaného vybranou dne 21. 6. 2019 ve výši 150 000 Kč a dne 3. 7. 2019 ve výši 50 000 Kč předala žalovanému, jak to bylo obvyklé za předchozí roky podnikání, aby mohl platit náklady související s podnikáním hotově. Finanční transakce ze dne 21. 6. 2019 s částkou 220 000 Kč byla pouze účetní operací v pokladně, nikoli skutečnou hotovostní platbou, šlo o umoření části dluhu z vlastních vkladů do podnikání ve výši 3 x 50 000 Kč ze dne 12. 4. 2019, 1. 5. 2019 a 1. 6. 2019 s tím, že 70 000 Kč žalobkyně předala žalovanému k použití v hotovosti. Dne 13. 9. 2019 žalobkyně žalovanému předala [REDAKCE] [REDAKCE] k [REDAKCE] [REDAKCE] pokud jde o pokladnu podniku, byla jí fakticky „peněženka“ žalovaného.
5. Žalobkyně odmítla tvrzení žalovaného, že z jeho podnikatelského účtu odklonila jakékoli peníze ve svůj prospěch, poukázala na to, že spolu žili přes [REDAKCE] let a po celou dobu hospodařili se všemi penězi, které měli k dispozici, žalobkyně neměla důvod se bez vědomí/na úkor žalovaného jakkoli obohatit. Ohledně [REDAKCE] fakturované žalovanému 2 x 90 000 Kč došlo podle žalobkyně na konci roku (2018) k dohodě mezi nimi, že ona už nebude zpracovávat [REDAKCE] pro své [REDAKCE] z důvodu [REDAKCE] [REDAKCE] denní péče o vnuka, o domácnost a zahradu a žalovaný jí bude hradit 30 000 Kč měsíčně, s čímž on souhlasil. Za [REDAKCE] [REDAKCE] pro [REDAKCE] žalovaného si žalobkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vždy za několik měsíců současně, tak tomu bylo i v červenci 2019, kdy si vyfakturovala a vyplatila [REDAKCE] 2 x 90 000 Kč za první pololetí roku 2019.

6. Žalobkyně shledala rozpor mezi tvrzením žalovaného, že si po jejich rozchodu musel půjčit na pokračování v podnikání, když pro účel majetkového vypořádání mezi nimi jí nabídl částku 8 mil. Kč, z čehož vyvodila podezření, že si (on) úmyslně odklonil peníze vydělané podnikáním tak, aby se jevílo, že podnikání nevytváří žádné nebo jen minimální zisky. Žalobkyně k tvrzením žalobce, že jen, či hlavně on vydělával během jejich manželství peníze, poukázala na to, že během jejich soužití se od počátku podílela na jeho podnikání, byla součástí tohoto podnikání, zajišťovala [redacted] a [redacted] podniku. Vytvořila žalovanému domov, zvelebovala bydlení, starala se o domácnost, žalobcova syna, později také o svého vnuka, když jí [redacted] [redacted] Žalovaný poté, kdy odešel z domácnosti, začal vyvíjet soustavnou šikanózní činnost proti žalobkyni, jednalo se o opakované vulgární urážky, slovní napadání, fyzické útoky z jeho strany či od jeho přítelkyně [redacted] různé schválnosti v bydlšti ve [redacted] (zastavení parkovacích míst pro [redacted] auta [redacted] poškozování společného majetku – ventilu u kotle, bránění v užívání majetku, odvoz společných věcí z domu – traktúrku na sekání trávy, nářadí apod.), rušení v domě – nečekané vstupy v denní i noční dobu do domu, zastrašování gesty a slovy před vnukem, neposkytnutí pomoci po požáru domu v prosinci [redacted] obviňování z činů, které pak šetřila Policie ČR, mimo jiné obvinění z přisvojení si hotovosti z domácího trezoru – údajně 1,4 mil. Kč a EUR v hodnotě kolem 400 000 Kč a další. Ve věci sp. zn. 37 C 11/2020 zdejšího soudu žalovaný dokladoval, že disponuje prostředky na účtu ve výši přibližně 4,8 mil. Kč, tedy není nemajetný, jak zde na svou obhajobu uváděl.
7. Žalobkyně dále, mimo jiné, uvedla na porovnání příjmy a výdaje v podnikání žalovaného a obdobně příjmy a výdaje účastníků v rámci jejich domácího hospodaření za roky 2016 – 2019 (údaje o převodech peněz z účtu na účet, o výběrech v hotovosti a jiné), uvedla podrobné vysvětlení ke stavu podnikatelského účtu žalovaného k určitému datu, vývoj tohoto stavu, porovnání s údaji v peněžním/pokladním deníku žalovaného, vyhodnotila vývoj podnikatelského účtu žalovaného za období od 12. 7. 2019 do 2. 3. 2020 a za totéž období se vyjádřila k výdajům žalovaného za nájem, za [redacted] činnost [redacted] [redacted], k půjčkám do podnikání žalovaného od [redacted] [redacted] jakož i k půjčkám společným a své vlastní, resp. od svých rodičů. Popřela, že by žalovaný přijal/vložil do podniku půjčky od [redacted] v dubnu – červnu 2019 ve výši 3 x 50 000 Kč a dále v červnu 2019 ve výši 520 000 Kč, nýbrž tvrdila k tomu, že částky 3 x 50 000 Kč vložili účastníci do pokladny podniku v hotovosti společně, částku 520 000 Kč v hotovosti vložila žalobkyně na podnikatelský účet žalovaného a získala ji pro ten účel z půjčky od svých rodičů. Dále žalobkyně podrobně popsala rozvoj podniku žalovaného, včetně své účasti v tomto podniku od roku 1994 do roku 2019, což konfrontovala s tím, že jí žalovaný od července 2019 dosud upřel/upírá jakékoli prostředky z takto vedeného společného podnikání za stavu, kdy žalobkyně sama hradí dodávku energií pro jejich dům ve [redacted] spotřebovávanou i v garáži, kterou užívá jen žalovaný, přičemž žalobkyni na tyto či jiné náklady spojené s nemovitostmi od svého odchodu z domácnosti nepřispěl. Rovněž se žalobkyně podrobně vyjádřila k údajům z daňových přiznání účastníků za roky 2018 – 2019, k [redacted] a [redacted] k podnikání jmenovitě žalovaného.
8. Žalovaný se žalobou nesouhlasil a žádal ji zamítnout v celém rozsahu. Uvedl, že žalobkyně mu do poloviny roku 2019 [redacted] pro jeho [redacted] v té souvislosti se starala o [redacted] [redacted] které měl žalovaný zřízeny jednak pro podnikání (jako OSVČ), jednak pro nepodnikatelské účely (jako soukromá osoba; správně mělo být uvedeno: účet pro domácnost byl zřízen na klienta – žalobkyni, s dispozičním právem pro ni a plnou mocí pro žalovaného), žalobkyně jediná měla platební kartu k těmto účtům a sama je ovládala rovněž elektronicky, proto má přesný přehled, mimo jiné, o stavu jeho podniku (do července 2019). Po odchodu z domácnosti zjistil, že bez jeho vědomí a souhlasu nakládala žalobkyně s prostředky na bankovních účtech: od 5. 2. 2019 do 9. 7. 2019 převedla na účet [redacted] (pro

domácnost) postupně v 11 platbách celkem 665 000 Kč, z toho v době od 19. 6. 2019 do 9. 7. 2019 bylo převedeno celkem 370 000 Kč, dále dne 21. 6. 2019 vybrala z jeho podnikatelského účtu částku 150 000 Kč v hotovosti, téhož dne z téhož účtu vybrala kartou 50 000 Kč, oboje [redacted] v jeho účetnictví jako převod z účtu do pokladny, dne 22. 6. 2019 si z pokladny vybrala částku 220 000 Kč zaúčtovanou jako „vratka vlastní půjčky“, kdy všechny tyto peníze si ponechala, stejně tak si ponechala částku 50 000 Kč vybranou kartou z jeho účtu dne 3. 7. 2019. Takto získala pro sebe za dobu od 5. 2. 2019 do 9. 7. 2019 celkem 1 305 000 Kč. Dále si bez jeho vědomí a souhlasu vystavila sama [redacted] za [redacted] v [redacted] na 2 x 90 000 Kč a z jeho podnikatelského účtu si je proplatila na svůj podnikatelský účet č. [redacted] ačkoli v dřívější době měli mezi sebou dohodu, podle níž si [redacted] [redacted] pro jeho [redacted] 10 000 Kč měsíčně, tj. 120 000 Kč za rok. Žalobkyně mu předala [redacted] k jeho [redacted] (až) v září 2019, v pokladně mělo být účetně 9 021,73 Kč, tyto peníze mu také nepředala. Podle žalovaného žalobkyně za první polovinu roku 2019 získala z jeho podnikatelského účtu pro sebe celkově 1 494 021 Kč. Na účtu žalovaného pro podnikání zůstala po operacích jí provedených ke dni 12. 7. 2019 částka 19 748 Kč, neměl peníze na pravidelné povinné platby na OSSZ a jiné, na zaplacení vystavených faktur apod. a musel si půjčit, aby mohl v podnikání pokračovat. Požadavek, aby platil žalobkyni výživné manželky, považuje žalovaný za nemravný ve smyslu § 6, § 8 občanského zákoníku, a to s ohledem na výše uvedené (výběry peněz z jeho podnikatelského účtu bez jeho vědomí a souhlasu), jakož i z důvodu jejího neslušného chování k němu, kdy jej žalobkyně v manželství oslovovala vulgárně, chovala se k němu neuctivě; když jí oznámil dne 19. 6. 2019, že se chce rozejít/rozvést, tak byla rovněž vulgární a agresivní, proto se rozhodl z domu dočasně odejít, aby se vyvaroval kontaktu s ní, což však do důsledku nebylo/není možné, protože v jejich bydlišti ve [redacted] je [redacted] jeho [redacted]. Žalobkyně mu opakovaně vyhrožovala, že jej zničí, nadávala i jeho zaměstnancům a v místě zasahovala také Policie ČR. Jeho odchod z domácnosti nemohl být pro žalobkyni zcela neočekávaný, neboť o jeho nespokojenosti v manželství věděla, jen se domnívala, že se svojí povahou to nedokáže, v čemž jí zřejmě překvapil. V rodině účastníků to byl žalovaný, kdo vydělával peníze, a žalobkyně je utrácela např. za [redacted] v domě, za časté a nákladné dovolené, za ošacení, obutí, masáže apod. Žalovaný žalobkyni nabízel v rámci vypořádání jejich společného jmění manželů a podílového spoluvlastnictví částku kolem 8 mil. Kč, což odmítl a požadovala 12 mil. Kč. Podle žalovaného jej žalobkyně zbavila všech financí, sama jimi disponuje a má možnost si z nich zajistit své potřeby. Její chování je nemravné, poskytování výživného pro ni odporuje pravidlům stanoveným § 2 odst. 3 občanského zákoníku, proto žalovaný žádal žalobu zamítnout.

9. Svou argumentaci ve věci žalovaný průběžně doplnil tak, že žalobkyně (sice) hradí náklady spojené s užíváním společných nemovitostí, jmenovitě domu ve [redacted] který obývá, avšak zamezila mu tam vstup, znemožňuje mu užívání a užívá jej tedy sama (resp. s vnukem), žalovaný užívá pouze dílnu a garáž, a to ještě se značnými problémy, které byly řešeny ve věcech zdejšího soudu sp. zn. 37 C 11/2020 a sp. zn. 9 E 1/2020 předběžným opatřením a uložením pokuty. Žalovaný má zvýšené náklady s bydlením, dojížděním i s podnikáním, kdy další podnikání žalobkyně svým jednáním velmi negativně ovlivňuje, resp. poškozují, jedná nešetrně při užívání domu (má vysokou spotřebu na topení a ohřevu vody elektrinou, vysypala žhavý popel do popelnice, z čehož dům zahořel a požárem byly zničeny i osobní věci žalovaného, po požáru jej do domu nepustila, nadto jí byl tehdy fyzicky napaden), odvezla asi 50 slepic a zásobu pšenice, přestože činnost kolem toho zajišťoval [redacted] let on, v listopadu [redacted] a v únoru [redacted] došlo k vykradení garáží, což žalovaný přičítá k tíži žalobkyni (že si to objednala nebo to sama provedla, byť jí to nelze prokázat, plyne to však ze všech zjištěných okolností), vznikla tím škoda ve výši 170 000 Kč. Žalovaný uhradil, mimo jiné, daň z nemovitostí, pojistné na pojištění nemovitostí, opravil okapy na garážovém stání, musel si koupit nově věci odcizené z garáží, kompletně osobní věci, které mu žalobkyně nevydala či o nich

prohlásila, že došlo k jejich zničení při požáru (v zásadě veškeré oblečení), musel nechat opravit poškozený ventil ke kotli.

10. Pokud jde o odchod z domácnosti, mluvil žalovaný se žalobkyní podle svého tvrzení nejméně od 16. 6. 2019 a později o tom, že se s ní chce rozumně rozejít, na což ona reagovala od počátku výhrůzkami, že jej zničí, že neodvede [redacted] [redacted] urážela ho pro neschopnost apod., při odchodu z domu dne 19. 6. 2019 si vzal jen část oblečení, poté se žalobkyní v domácnosti již nežil, pobýval u své partnerky [redacted] [redacted] v [redacted]. Žalovaný se dále vyjádřil podrobně k důvodům rozvodu manželství účastníků s tím, že důvěrný partnerský vztah mezi nimi byl narušen již dlouhou dobu před jeho faktickým odchodem z domácnosti. Vyjádřil se dále za dobu od jeho odchodu z domácnosti k jednotlivostem týkajícím se péče o zahradu (kdo z účastníků či jiná osoba ji vykonával a jak), péče o domácí zvířata (pes, slepice), k událostem ohrožení či škody na společném majetku (vhodné/nevhodné chování k věcem, vykradení garáže, následky požáru, údržba domu).
11. Žalovaný uvedl, že po odchodu z domácnosti se zásadním způsobem snížily jeho příjmy, a to primárně tím, že žalobkyně fakticky vzala všechny (finanční) prostředky z jeho podnikání, [redacted], tyto byly uhrazeny až po nahlášení věci PCR (k tomuto ohlášení žalovaného vedlo sdělení žalobkyně, že [redacted], až poté [redacted], a [redacted] ovšem žalobkyně již [redacted] v celkové výši 38 478 Kč a jiné [redacted]. Odebrala mu technické listy a jiné doklady [redacted] strojům vozového parku, klíčky k vozům. Dále žalobkyně ze svého [redacted] ukončila [redacted] a obracela se na jeho [redacted]. Dále zima 2019/2020 byla mírná, žalovaný, zajišťující rovněž [redacted] [redacted] nevyjel ani jednou za účelem [redacted] [redacted]. Omezení v jeho podnikání mu způsobily dohady se žalobkyní ohledně vytápění v prostorách, které k tomu užívá. Nakonec měl žalovaný ještě zdravotní problémy, kdy si v únoru [redacted] způsobil úraz [redacted] a v březnu [redacted] jej postihla [redacted] [redacted] byl mu na dobu do července [redacted] [redacted] v tom důsledku mu vznikly zvýšené náklady, neboť musel přijmout na práci v podniku dalšího řidiče. Zvýšení výdajů pro něho vyplývá z dojíždění mezi [redacted] kde má zázemí podniku a koná svoji práci, a [redacted] (50 km tam a zpět; správně má být uvedeno: délka trasy tam a zpět je přibližně [redacted] km), kdy takto cestuje nejméně jednou, někdy dvakrát denně, a když byl po [redacted] (utrpel ji dne [redacted] [redacted] vozila ho na pracoviště a zpět jeho přítelkyně. Jeho příjmy z podnikání se zásadně snížily v dubnu a květnu 2020 rovněž v důsledku opatření přijatých kvůli pandemii způsobené covid-19, kdy jeho příjem činil 25% úroveň z předchozí doby. Osobní spotřeba žalovaného po odchodu z domácnosti činila 25 000 Kč měsíčně, pro srovnání uvedl, že jeho zaměstnanci dostávají v průměru mzdu v téže výši, on sám jinak pracuje i po pracovní době různým způsobem v rámci svého podnikání.
12. Oproti tomu příjem žalobkyně z [redacted] [redacted] se zvýšil, pokud od ledna 2020 vykonává tuto činnost pro [redacted] [redacted] [redacted] neuvedla v řízení své příjmy z podnikání za posuzované období, vyvedla ze společných peněz na konci soužití řádově statisícové částky, vybrala společný domácí trezor, nezmiňuje prostředky na svých (veškerých) bankovních účtech. Žalovaný uvedl, že nikoli on jí, ale žalobkyně by měla platit výživné jemu. Žalobkyně má k dispozici prostředky svého [redacted] [redacted] prostředky na účtu [redacted] (pro domácnost), k němuž žalovanému nikdy nezřídila přístup, a je pravděpodobné, že disponovala/disponuje více účty, kam [redacted] [redacted] [redacted] z jeho podnikání. Žalobkyně se rovněž bezdůvodně obohatila tím, že si dne 29. 6. 2019 sama [redacted] [redacted] a [redacted] z jeho podnikatelského účtu [redacted] za [redacted] [redacted] [redacted] ačkoli [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Alla Therová.

mezi sebou na 120 000 Kč ročně (nikoli 180 000 Kč za půl roku). Žalobkyně mu zadržovala k do 13. 9. 2019, do té doby bylo velmi složité orientovat se v jeho bylo možné vyjít jen z z podnikatelského účtu v bance.

13. V souvislosti s tím, že žalobkyně vybrala veškeré prostředky na jeho podnikatelském účtu, musel si žalovaný půjčovat a půjčil si od k převodem z účtu či vkladem do pokladny (až dosud) celkem 2 340 000 Kč na provoz podniku. Po intervencích žalobkyně zbylo na účtu kolem 19 000 Kč a pokladna byla zcela prázdná, nebyly zaplaceny povinné odvody, splatné faktury apod., její tvrzení o půjčce od rodičů je naprosto nepravdivé. Žalobkyně jednala zcela účelově, podle nichž v tomtéž dni do pokladny podniku peníze vkládala i je odtud vybírala pod označením vratka vlastní půjčky. Žalovaný se přitom na žalobkyni ve apod. zcela spoléhal. Pokud žalobkyně tvrdí, že podnik žalovaného žádnou pokladnu neměl, neboť tou byla jeho peněženka, pak je vzhledem k tomu nesmyslné, že do této pokladny/peněženky žalobkyně podle svého tvrzení v jeden den vložila 150 000 Kč a současně 220 000 Kč vybrala. Fakticky do pokladny podniku peníze půjčkami získal žalovaný, a to 150 000 Kč postupně ve dnech 12. 4., 1. 5. a 1. 6. 2019, částka 520 000 Kč vložená na jeho podnikatelský účet dne 6. 6. 2019 byla získána půjčkou od a byla na její účet vrácena po 220 000 Kč dne 23. 9. 2019 a 300 000 Kč dne 24. 9. 2019. Nepravdivé je tvrzení žalobkyně, že dne 3. 7. 2019 peníze z pokladny vybrala proto, aby je mohla předat jemu, neboť v té době již byly vztahy mezi nimi zásadně narušené. Žalovaný si půjčoval od peníze pro podnikání i později, a to v červenci 2019 částky 200 000 Kč a 300 000 Kč, v prosinci 2019 částky 290 000 Kč a 950 000 Kč, dále od p. v prosinci 2019 částky 2 x 140 000 Kč a 120 000 Kč.
14. Podle žalovaného na konci roku 2019 byl stav jeho čistého příjmu z podnikání celkově kolem mínus 620 000 Kč, výsledky jeho podnikání v období leden – březen 2020 ovlivňují vyplacené mzdy zaměstnanců, povinné odvody na zaměstnance (jejich nemocenské, důchodové pojištění apod.), daň silniční a záloha na DPH, v zimní sezóně 2019/2020 neměl příjem z odklizení sněhu. od 12. 3. 2020 trval nouzový stav kvůli pandemii covid-19. Žalovaný dále poukázal na mimořádné výdaje v podnikání v druhé polovině roku 2019 (koupě na nepřiměřené a nepředvídané výdaje za generální oprava na pro nové na vysoké náklady na provoz - prohlídka, výměna oleje, havarijní pojištění a povinné ručení.) Žalovaný odkázal na svůj peněžní/pokladní deník, z něhož je patrný tok peněz s tím, že u zjištění jeho příjmů z podnikání nelze vycházet (jen) z daňového přiznání, když v příjmu zde uvedeném se odrazily i příjmy z peněz, které žalobkyně z podniku vyvedla (jí vyvedené peníze připadají do jeho příjmu). Podnikání žalovaného bylo podle jeho hodnocení na konci roku 2019 i v lednu - březnu 2020 „v mínusu“.
15. (Až) po rozvodu manželství účastníků získal žalovaný podle svého tvrzení peníze na výplatu podílu pro žalobkyni z jejich zrušeného podílového spoluvlastnictví k nemovitostem (navrhl k tomu slyšet svědky), a poukázal na to, že i žalobkyně v řízení o vypořádání tohoto spoluvlastnictví argumentovala tím, že disponuje částkou 2,6 mil. Kč, aniž doložila jejich původ.
16. Po dokazování v tomto řízení provedeném je mezi účastníky nesporné a soud nadto má za zjištěné a prokázané, že žalobkyně a žalovaný byli manželé od do kdy bylo jejich manželství pravomocně rozvedeno, účastníci vůči sobě vedou od roku 2019 soudní spory týkající se jejich společného majetku, příp. neshod při užívání tohoto majetku, společné soužití trvale ukončili ještě za trvání manželství, žalovaný začal v průběhu června 2019 pobývat a pobývá nadále u své partnerky v společný majetek účastníků nebyl mezi nimi až dosud

ani z části dohodou či pravomocným soudním rozhodnutím vypořádán, přičemž se jedná o majetek významné hodnoty, do něhož náleží, mimo jiné, nemovitosti, které účastníci oba průběžně poměrně užívají, a to žalobkyně nemovitosti k bydlení, žalovaný nemovitosti k podnikání (k tomu byly provedeny důkazy spisovou dokumentací ve věcech zdejšího soudu sp. zn. 35 C 124/2019, 37 C 11/2020, 9 E 1/2020). Oba účastníci podnikají jako fyzické osoby (i žalobkyně vykazovala příjem z podnikání nejméně za rok 2019), mají z této činnosti příjem pro svou obživu, žalobkyně má příjem rovněž z [redacted] za [redacted] [redacted] [redacted] jiné zdroje příjmů nemají (např. z pronájmu majetku, ze sociálních dávek pro svou osobu aj.). Otec žalobkyně poukázal žalobkyni od 23. 9. 2019 dále každý měsíc 3 550 Kč (vysvětleno jako hmotná podpora pro ni v rámci rodiny – doloženo za dobu 23. 9. 2019 - 19. 10. 2020 výpisem z bankovního účtu, výpovědí otce jako svědka). Žádný z účastníků nemá zákonnou vyživovací povinnost k jiné osobě. Žalobkyně pečuje o svého vnuka [redacted] nar. [redacted] který jí byl svěřen do péče a vůči němuž vykonává [redacted] na vnuka pobírá [redacted] (pro rok 2019 ve výši 5 322 Kč, pro rok 2020 ve výši 5 800 Kč měsíčně) a sociální dávku – příspěvek na potřeby dítěte (pro rok 2019 ve výši 783 Kč, pro rok 2020 ve výši 305 Kč měsíčně), vnuk má založeno stavební a penzijní spoření (spořeno měsíčně v roce 2019 jednotlivě 1 000 Kč na každé z těchto spoření, v roce 2020 jednotlivě 1 700 Kč na každé z těchto spoření, na stavebním spoření bylo ušetřeno do května 2019 25 781 Kč, do května 2020 53 298 Kč), vnuk nastoupil [redacted] [redacted] [redacted] v roce [redacted] (k uvedenému provedeny důkazy dokumentací ve spise zdejšího soudu sp. zn. O P 249/2017).

17. K příjmům z výdělečné činnosti obou účastníků má soud za zjištěné a prokázané, že žalobkyně pobírala za [redacted] [redacted] mzdu v čisté výši v období září – prosinec 2019 měsíčně 18 537 Kč, v období leden – březen 2020 celkem 72 523 Kč (v únoru byla na [redacted] jinak její mzda činila měsíčně v čisté výši přibližně 30 000 Kč), jako podnikatel – fyzická osoba vykazovala za rok 2019 celkový základ daně z příjmů (po zaokrouhlení) 422 300 Kč (z toho dílčí základ daně ze závislé činnosti 303 150 Kč, dílčí základ daně ze samostatné činnosti 119 228), daň z příjmů 63 345 Kč, čemuž odpovídal celkový průměrný měsíční čistý příjem z výdělečné činnosti kolem 30 000 Kč, žalovaný jako podnikatel – fyzická osoba vykazoval za rok 2019 dílčí základ daně ze samostatné činnosti (po zaokrouhlení) 1 874 600 Kč, daň z příjmů 302 547 Kč, čemuž odpovídal průměrný měsíční čistý příjem 131 000 Kč (k tomu provedeny důkazy mzdovými listy žalobkyně, kopiemi daňových přiznání účastníků, fakturací [redacted] pro žalobkyni od žalovaného [redacted] [redacted] za první polovinu roku 2019). K průběžným příjmům a výdajům v podnikání žalovaného byly dále provedeny důkazy dále jeho peněžním/pokladním deníkem, jednotlivými doklady k některým zakázkám/zrušení zakázek, doklady k vozidlům (o nákupu, opravách apod.), doklady k hotovostním vkladům/výběrům do/z pokladny podniku, doklady o půjčkách do podniku. Důkazy byly provedeny dále periodickými výpisy z bankovních účtů účastníků u [redacted] [redacted] za rozhodnou dobu (2019 – 2020). K půjčkám do podnikání žalovaného, resp. ke stavu jeho podniku, soud vyslechl jako svědky [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] Další svědky soud vyslechl ke zjištění okolností zachování či porušení dobrých mravů žalobkyni či žalovaným v okolnostech případu [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] Soud neprovedl výslechy dalších svědků navržených oběma účastníky, neboť se to jevílo nadbytečné vzhledem ke skutečnostem rozhodným pro věc samu, zjištěným z jiných provedených důkazů.
18. Ke stavu podniku žalovaného jako celku, k příjmům žalovaného z podnikání v roce 2019 – 2020, stavu finančních prostředků patřících do podniku má soud za zjištěné a prokázané výše uvedenými důkazy, že na konci roku 2019 žalovaný vykazoval hmotný majetek podniku v hodnotě 3 277 043 Kč (na počátku roku 2019 vykazoval tento majetek v hodnotě 2 790 299 Kč), s uplatněním odpisu tohoto majetku za rok 2019 v hodnotě 1 141 805 Kč, vykazoval 0 prostředků v hotovosti či na bankovních účtech (stejně jako na počátku téhož roku), pohledávky 316 642 Kč (oproti stavu na počátku roku 837 506 Kč). Stav bankovního účtu žalovaného určeného k jeho

podnikání činil na počátku roku 2019 kolem 2,6 mil Kč, během roku byly z účtu poukázány/odepsány mimořádně vysoké platby předně jmenovitě na účet č. [REDACTED] a to **500 000 Kč** dne 11. 2. 2019, **105 000 Kč** dne 12. 2. 2019, **500 000 Kč** dne 7. 6. 2019, **500 000 Kč** dne 10. 6. 2019, **500 000 Kč** dne 12. 6. 2019, **484 000 Kč** dne 13. 6. 2019, dále byl na účet připsán mimořádně vysoký vklad hotovosti **520 000 Kč** dne 6. 6. 2019, vloženo v hotovosti žalobkyní; stav účtu činil ke dni 17. 5. 2019 1 900 357,58 Kč, ke dni 14. 6. 2019 537 144,72 Kč. Z účtu bylo vybráno kartou vždy 50 000 Kč dne 8. 1. 2019, 22. 2. 2019, 14. 3. 2019, **21. 6. 2019, 3. 7. 2019**, bylo z něho převedeno na účet žalobkyně (pro domácnost) vždy 50 000 Kč dne 5. 2. 2019, dne 19. 2. 2019, dne 28. 2. 2019, 65 000 Kč dne 25. 3. 2019, 30 000 Kč dne 29. 3. 2019, 20 000 Kč dne 3. 5. 2019, 30 000 Kč 20. 5. 2019, **150 000 Kč** dne 19. 6. 2019, dne 21. 6. 2019 vybráno v hotovosti **150 000 Kč**, na účet žalobkyně (pro domácnost) převedeno **20 000 Kč** dne 3. 7. 2019, **200 000 Kč** dne 9. 7. 2019, na účet žalobkyně (podnikatelský) převedeno vždy **90 000 Kč** dne 26. 6. 2019 a dne 11. 7. 2019, zůstatek na účtu žalovaného ke dni 12. 7. 2019 činil 19 748,61 Kč. Poté bylo na účet připsáno 300 000 Kč dne 15. 7. 2019 (poukázáno z účtu od [REDACTED] stav účtu činil ke dni 16. 7. 2019 368 988,35 Kč, ke dni 16. 8. 2019 971 068,18 Kč, ke dni 17. 9. 2019 1 653 332,61 Kč, z účtu bylo poukázáno/odepsáno dne 23. 9. 2019 220 000 Kč, dne 24. 9. 2019 300 000 Kč s popisem, že jde o vrácení půjčky z 5. 6. 2019, dále bylo poukázáno 210 000 Kč za nájem dne 30. 9. 2019 s popisem že je to za 3Q, 150 000 Kč dne 16. 10. 2019 s popisem, že jde o vrácení půjčky, 300 000 Kč ze dne 23. 10. 2019 s popisem, že jde o vrácení půjčky z 15. 7. 2019, zůstatek účtu ke dni 18. 11. 2019 činil 798 202,07 Kč, poté poukázáno/odepsáno z účtu 428 245 Kč s popisem, že jde o [REDACTED] bez DPH, odepsáno 100 000 Kč dne 13. 12. 2019 s popisem [REDACTED] činnost, stav účtu ke dni 16. 12. 2019 činil 595 570,81 Kč, dne 27. 12. 2019 výběr hotovosti 300 000 Kč, stav účtu ke dni 17. 1. 2020 109 545,37 Kč, poté poukázáno/odepsáno 100 000 Kč dne 15. 1. 2020 s popisem [REDACTED] činnost, dne 7. 2. 2020 vložena hotovost 300 000 Kč, dne 24. 2. 2020 vložena hotovost 900 000 Kč, poté odepsáno dne 25. 2. 2020 100 000 Kč s popisem [REDACTED] činnost, 154 561 Kč nájem, 2. 3. 2020 100 000 Kč [REDACTED] činnost, 210 000 Kč nájem, 4. 3. 2020 170 000 Kč splátka půjčky [REDACTED] k témuž dni činil stav účtu 10 648,19 Kč, poté dne 23. 3. 2020 připsáno 200 000 Kč půjčka od [REDACTED] stav účtu ke dni 16. 4. 2020 činil 116 012,29 Kč.

19. Stav účtu žalobkyně č. [REDACTED] (pro domácnost) činil ke dni 4. 2. 2019 16 762,73 Kč, připsáno vždy 50 000 Kč z účtu žalovaného [REDACTED] č. účtu [REDACTED] dne 5. 2. 2019, 19. 2. 2019, 28. 2. 2019, 17 328 Kč od [REDACTED] 5 322 Kč od [REDACTED] pro vnuka), obdobně připsovány v dalších měsících příjmy od [REDACTED] od [REDACTED] od žalovaného z jeho účtu připsáno celkem **95 000 Kč** v březnu 2019 a odepsáno na celkem 3 nespecifikované platby, tj. mimo nákupy v identifikovaných obchodech apod., zhruba 105 000 Kč, v dubnu 2019 připsáno z účtu žalovaného **20 000 Kč**, stav účtu k 30. 4. 2019 činil 10 852,28 Kč, v květnu 2019 připsáno z účtu žalovaného **50 000 Kč**, stav účtu k 31. 5. 2019 činil 7 524,35 Kč, v červnu 2019 připsáno z účtu žalovaného **150 000 Kč**, vložena hotovost 62 000 Kč, placeno/odepsáno 25 515 Kč [REDACTED] připsáno 12 034 Kč od [REDACTED] připsáno 40 824 Kč od [REDACTED] vybráno platební kartou celkem 180 000 Kč, stav účtu ke dni 30. 6. 2019 činil 46 992,32 Kč, v červenci 2019 připsáno z účtu žalovaného celkem **220 000 Kč**, připsáno z účtu žalobkyně č. [REDACTED] **40 000 Kč**, vybráno kartou celkem 90 000 Kč, převedeno/odepsáno bez specifikace na jiný účet 60 000 Kč, stav účtu činil k 31. 7. 2019 113 052,64 Kč, v srpnu 2019 připsáno 100 000 Kč z účtu žalobkyně č. [REDACTED] vybráno kartou 40 000 Kč, v září 2019 vybráno kartou 50 000 Kč, stav účtu činil ke dni 30. 9. 2019 109 404,58 Kč, v říjnu 2019 vybráno kartou 40 000 Kč, odepsáno 36 300 Kč na platbu za [REDACTED] v prosinci 2019 připsáno z účtu žalobkyně č. [REDACTED] 10 000 Kč, stav účtu činil k 31. 12. 2019 22 562 Kč, v lednu 2020 připsáno z účtu žalobkyně č. [REDACTED] 10 000 Kč, stav účtu činil k 31. 1. 2020 11 745,97 Kč, v únoru 2020 připsáno z účtu žalobkyně č. [REDACTED] 7 500 Kč,

odepsáno 15 982 Kč na platbu za [REDAKCE], vloženo platební kartou 5 000 Kč, v březnu 2020 vloženu platební kartou 80 000 Kč, odepsáno 74 635 Kč na platbu za [REDAKCE], stav na účtu ke dni 31. 3. 2020 činil 2 667,19 Kč.

20. Podle § 691 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. z.):
- (1) Nemají-li manželé rodinnou domácnost, nese každý z nich náklady své domácnosti; to je nezbavuje povinnosti navzájem si pomáhat a podporovat se.
- (2) Žije-li s jedním z manželů společně dítě manželů, vůči kterému mají oba vyživovací povinnost, popřípadě nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti a které je svěřeno do péče manželů nebo jednoho z nich, a druhý manžel opustí rodinnou domácnost, aniž k tomu má důvod zvláštního zřetele hodný, a odmítá se vrátit, je tento manžel povinen přispívat i na náklady rodinné domácnosti. Důvod opuštění rodinné domácnosti, popřípadě důvod odmítání návratu, posoudí soud podle zásad slušnosti a dobrých mravů.
21. Podle § 697 o. z.:
- (1) Manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů.
- (2) Pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném.
22. Žalobu jako nedůvodnou soud zamítl. Žalobkyně zde požadovala výživné manželky od žalovaného za dobu, kdy jejich manželství dosud trvalo, avšak nežili spolu jako manželé, tj. mimo jiné nesdíleli společnou domácnost a společně nehosподаřili, byl podán návrh na rozvod manželství (podal jej dne 5. 8. 2019 žalovaný, žalobkyně s ním zpočátku nesouhlasila, stanovisko následně změnila, jak vyplynulo poprvé z vyjádření jejího zástupce dne 6. 2. 2020), následně mezi účastníky došlo vícekrát k výrazným konfliktům, jež některé byly šetřeny PČR, ohledně některých bylo/je vedeno mezi účastníky soudní řízení. Žalobkyně požadovaným výživným sledovala vyrovnání své hmotné životní úrovně na úroveň žalovaného, když měla za to, že toto vyrovnání jí náleží a má být žalovaným poskytnuto. Její požadavek soud vyhodnotil jednak podle § 691 o. z., upravujícího nárok na příspěvek na náklady rodinné domácnosti, z níž druhý z manželů odešel/opustil domácnost za trvání manželství, jednak jako nárok na výživné mezi manžely podle § 697 o. z. Toto právní posouzení odpovídá skutkovému základu tvrzenému žalobkyní, kdy uvedla a kvantifikovala z hlediska finanční náročnosti běžné pravidelné výdaje rodinné domácnosti účastníků, od června - července 2019 již bez trvalé přítomnosti žalovaného, v níž je vychováván nezl. vnuk žalobkyně [REDAKCE] svěřený jí do péče, a dále specifikovala běžné výdaje na výživu (v širším smyslu) pro sebe osobně. Z výdajů uvedených žalobkyní podle hodnocení věci soudem do nákladů rodinné domácnosti náleží: inkasní platby (4 400 Kč), úklid (1 500 Kč), nákup potravin (6 000 Kč - úhrnem pro žalobkyni a jejího vnuka), náklady na provoz automobilu (8 000 Kč - soud považuje na měsíc za nepřiměřeně vysoké, ledaže jsou do této částky rozpočítány i výdaje za průběžný servis vozidla během celého roku, pojištění jeho provozu apod.), krmivo pro zvířata (2 500 Kč - slepice a pes však již byli ze společného bydliště odvezeni), telefony a internet (2 000 Kč), drogerie a spotřební věci do domácnosti (2 000 Kč). Do nákladů osobní výživy žalobkyně náleží dále: platby za masáže (2 200 Kč), kosmetiku, kadeřníka apod. (1 000 Kč). Do nákladů osobní výživy vnuka, a nikoli výživy žalobkyně či nákladů rodinné domácnosti, náleží: platby za školní obědy a družinu, za školní potřeby. Závazky ze smluv o stavebním spoření, o penzijním spoření či připojištění, které žalobkyně začlenila do rámce výživy své či vnuka, nelze podle názoru soudu považovat za náklady výživy žalobkyně a zohlednit je. Žalobkyně není osobou uvažovanou § 917 o. z., které upravuje poskytování výživného nezl. dítěti pro příp. tvorbu úspor, čemuž povahou odpovídá penzijní, příp. stavební spoření. Vůči vnukovi nemá přímou vyživovací povinnost žalobkyně ani žalovaný,

k základnímu uspokojení potřeb jeho výživy je mu vyplácen [REDAKCE] po [REDAKCE] sociální příspěvek (jehož výše vychází z posuzování celkové hmotné úrovně rodiny, v níž vnuk vyrůstá v rámci [REDAKCE] a svěření do péče žalobkyně), jeho [REDAKCE] vůči němu výživné nebylo stanoveno. Náklady rodinné domácnosti vymezené žalobkyní, s výhradami výše uvedenými (co podle hodnocení soudu do těchto nákladů nepatří z povahy věci, co se jeví výší nepřiměřené, co již jako náklad pominulo), včetně stravy žalobkyně, čítají maximálně 26 400 Kč, osobní výdaje pro žalobkyni další 3 200 Kč, tedy zhruba 30 000 Kč (do toho zahrnuty výdaje za stravu rovněž pro vnuka). Výdaje pro žalovaného na výživu na měsíc žalobkyně odhadla na zhruba 11 000 Kč.

23. Celkové majetkové poměry účastníků jsou zcela příznivé, neboť vlastní v podílovém spoluvlastnictví či v režimu společného jmění manželů více (předpokládaně hodnotných) nemovitostí (oba společně nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí na LV č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] pro k. ú. [REDAKCE] žalobkyně spolu se svým bratrem nemovitosti zapsané na LV č. [REDAKCE] pro k. ú. [REDAKCE], žalovaný dále sám nemovitost na LV č. [REDAKCE] pro k. ú. [REDAKCE], oba účastníci jsou dlouhodobě příjmově zajištěni, a to žalobkyně mzdou z [REDAKCE] žalovaný příjmem ze samostatné výdělečné činnosti, žalobkyně je rovněž oprávněna k výkonu samostatné výdělečné činnosti a měla z této činnosti příjem i v době zde posuzované (rok 2019). V rozhodné době, tj. září 2019 – březen 2020, žalobkyně neměla žádné nesplacené dluhy, žalovaný splácel půjčky, které si vzal pro provoz podniku v létě 2019 (k tomu údaje uvedeny výše).
24. Skutečnosti, z nichž žalobkyně pro sebe vyvodila nárok na výživné či na příspěvek na domácnost, kterou žalovaný trvale opustil v červnu - červenci 2019, soud hodnotí takto. Z výše uvedených zjištění o stavu bankovních účtů obou účastníků, jak tyto účty byly jimi pro toto řízení označeny a poté prověřeny, ve spojení s údaji z přiznání k dani z příjmů za rok 2019 obou účastníků, pokladním deníkem a dalšími doklady o podnikání žalovaného v období 2019 - 2020, výpovědí svědků [REDAKCE], s přihlédnutím k tomu, co uvedli sami účastníci, plyne pro soud závěr, že žalobkyně si tak, jak jí žalovaný konstantně vytýkal/vytýká v tomto řízení i mimo něj, z peněz pocházejících z činnosti jeho podniku odebrala (poukázala na svůj účet či vybrala kartou z bankomatu či vzala v hotovosti či převedla na společný účet pro domácnost a z tohoto společného účtu pak vybrala či z něho převedla na jiné účty) značnou sumu, již měla k dispozici za trvání manželství a konkrétně v době 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020 z ní mohla hradit zcela dobře náklady své výživy, jakož i náklady rodinné domácnosti, z níž žalovaný odešel. Proto zde podle názoru soudu žalobkyni nevznikl nárok na vyrovnání se žalovaným za dané období konkrétně z hlediska hmotné životní úrovně každého z nich.
25. Řízení o výživném (mezi manžely či mezi jinými osobami) nemá/nemůže mít podobu přesného vyúčtování příjmů, výdajů, majetkových hodnot, hospodaření apod. na straně (potenciálně) osoby oprávněné a osoby povinné. Manželé mají mít zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň (§ 697 odst. 1 o. z.), je třeba přihlédnout k jejich celkovým majetkovým poměrům, resp. aktuální majetkové situaci na straně každého z nich, včetně jejich faktického přístupu k majetku a konkrétního užívání/využívání tohoto majetku, vyhodnotit jejich výdělkové/příjmové schopnosti a možnosti (§ 913 o. z.), zaměřit se na podstatné prvky či okolnosti, nikoli na věci podružné.
26. Majetkové poměry obou účastníků jsou celkově zásadně vyvážené, neboť podstatný nemovitý majetek vlastní společně, ve vzájemném rovném poměru (podílově každý s polovičním podílem či v zaniklém společném jmění manželů), toto spoluvlastnictví dosud trvá, nebylo pravomocně zrušeno a vypořádáno soudem ani dohodou mezi nimi. Ohledně užívání společného nemovitého majetku, příp. jednotlivých movitých věcí, měli/mají neshody, jež jsou tak, jak nastávají, jednotlivě řešeny, a to některé i za účasti PČR či jiných úředních orgánů. Fakticky od odchodu žalovaného ze společné domácnosti žalobkyně s vnukem užívají nemovitosti účastníků určené k bydlení, žalovaný

užívá ke svému podnikání jiné společné nemovitosti. Žalovaný bydlí přechodně v [REDAKCE] u své současné partnerky, má výdaje s tímto bydlením a s dojížděním do místa výkonu své výdělečné činnosti. Tyto okolnosti (bydlení jinde a dojíždění na pracoviště) odpovídají tomu, že další společné bydlení účastníků v jejich společných nemovitostech nebylo dobře možné, neboť se v červnu – červenci 2019 zcela vyhrotil osobní konflikt mezi nimi jako tehdy manžely, žalovaný má nejméně od června 2019 důvěrný vztah s jinou partnerkou [REDAKCE] k té se odstěhoval, ta mu začala také (od jara 2019 půjčkami, od léta 2019 i [REDAKCE]) pomáhat a pomáhá nadále v jeho podnikatelské činnosti. Z dokazování provedeného v tomto řízení i v jiných řízeních mezi účastníky u zdejšího soudu vyplývá, že odchod žalovaného z domácnosti byl řešením odpovídajícím povaze a míře konfliktu mezi účastníky jako manžely, z hlediska dobrých mravů žalovaný porušil zásadu manželské věrnosti, žalobkyně podle tvrzení žalovaného a vyjádření svědků ([REDAKCE]) po zjištění této okolnosti nezachovala v jednání vůči žalovanému dostatečnou slušnost (soud má za prokázané výpověďmi svědků a doklady o šetření PČR, že žalovaného opakovaně na veřejnosti slovně urážela, naznačovala fyzické napadení, v [REDAKCE] jeho [REDAKCE] podle tvrzení žalovaného jej také opakovaně v situaci beze svědků fyzicky napadla, žalovaný jí viní z poškozování společného majetku a poškozování jeho podniku – ovlivňováním obchodních partnerů – odrazováním od další spolupráce s ním, iniciováním úředních kontrol jeho činnosti ve snaze o jeho postih aj.), rozvinuly se neshody mezi účastníky postihující i členy jejich nejbližší rodiny (oba syny účastníků); porušení obecně přijímaných zásad dobrých mravů různým způsobem zde lze důvodně vytknout oběma účastníkům, viz výše (žalobkyně rovněž vytýká žalovanému hrubě nevhodné chování v soukromí, při užívání jejich nemovitostí apod., které je obtížné objektivně prokázat). Žalovaný za daného stavu má od června 2019 až dosud osobní náklady spojené s bydlením a dojížděním, které jistě navyšují jeho nároky na výživu nad úroveň, jak ji uvedla odhadem žalobkyně.

27. Podstatné pro posouzení věci, jmenovitě pro vyrovnaní významné příjmové disproporce, z jaké vycházela žalobkyně, jsou příjmy, příp. úspory účastníků jednotlivě za sledované období, tj. roky 2019 – 2020, pro rozhodnutí o žalobě zcela konkrétně za dobu 24. 9. 2019 – 9. 3. 2020. Ze zjištění o stavu bankovních účtů účastníků uvedených v tomto řízení, které dokladují tímto podstatně (nikoli plněm rozsahu), s jakými finančními prostředky oba mohli (také) nakládat/nakládali, ve spojení s tím, co účastníci uvedli či co v řízení vyšlo najevo jinak, plyne: hospodaření účastníků na podnikatelském účtu žalovaného a na účtu žalobkyně pro domácnost se prolínalo, nikoli žalovaný, nýbrž jen žalobkyně z obou účtů vybírala či na ně ukládala/poukazovala, a to elektronicky, kartou z bankomatu či v hotovosti v bance, žalovaný od ní přebíral informace o stavu účtu pro své podnikání, stav tohoto (ani jiného) účtu osobně nesledoval, s penězi na svém účtu začal osobně nakládat až od července 2019, kdy současně odebral žalobkyni oprávnění nakládat s tímto (jeho podnikatelským) účtem. Mimořádně nákladným počinem v podniku žalovaného v roce 2019 byla koupě [REDAKCE] vozidla [REDAKCE] ohledně níž má soud za prokázáno, že cena vozidla činila včetně DPH 2 589 400 Kč, na niž bylo zaplacené z podnikatelského účtu žalovaného 605 000 Kč v únoru 2019, 3 x 500 000 Kč a 484 400 Kč v červnu (7. – 13. 6.) 2019, přičemž stav účtu byl před platbami na vozidlo ke dni 29. 5. 2019 ve výši 2 020 318,99 Kč, po platbách ke dni 14. 6. 2019 činil 537 144,72 Kč; dne 6. 6. 2019 vložila žalobkyně na účet v hotovosti částku 520 000 Kč a k tomu tvrdí žalobkyně, že tuto částku si půjčila ona od svých rodičů, aby bylo z čeho zaplatit splátku za vozidlo, žalovaný tvrdí, že tuto částku si půjčil od [REDAKCE] pro tentýž účel, neboť žalobkyně mu řekla, že na účtu není dostatek peněz na danou splátku (k tomu byly provedeny důkazy fakturou s vyúčtováním ceny vozidla, výpisy z bankovního účtu, výslechy svědků [REDAKCE] [REDAKCE]). Z vývoje stavu účtu je zřejmé, že na účtu bylo od konce května do doby provedení splátek na vozidlo (13. 6. 2019) průběžně vždy dostatek prostředků na to, aby z nich byly provedeny všechny splátky na cenu vozidla (splátky ve výši celkem 1 984 400 Kč). Pokud žalobkyně tvrdila -

jednak tehdy žalovanému či svým rodičům, jednak ve svých podáních soudu v této věci, že bylo potřeba půjčky, neboť chybělo na cenu vozidla 520 000 Kč, není to pravda a žalobkyni to muselo být/bylo známo ze stavu účtu. Pokud prokazovala žalobkyně, že si půjčila 520 000 Kč v hotovosti od svých rodičů na splátku vozidla, a žalovaný prokazoval, že si rovněž půjčil 520 000 Kč v hotovosti od přítelkyně na splátku vozidla, a prokazováno to bylo u obou účastníků svědky z řad jim blízkých osob (otec, přítelkyně), pak z daného stavu dokazování (pokud soud neupře věrohodnost/pravdivost ve výpovědi žádnému z těchto svědků) plyne, že k rukám žalobkyně byly poskytnuty částky 520 000 Kč dvakrát, z čehož jedna z těchto částek byla vložena na účet, druhá zůstala v dispozici žalobkyně; vložení částky 520 000 Kč v hotovosti na účet je skutečnost prokázaná, zájem na získání této částky měl žalovaný jako iniciátor koupě vozidla a podnikatel, nikoli žalobkyně; okolnost, že šlo o hotovost poskytnutou pro daný účel žalovaným, odpovídá plně tomu, že v té době nenakládal s penězi jinak, než hotově (to je mezi účastníky nesporné); hotovost si žalovaný půjčil od ■■■■■, které pak také tuto půjčku, jakož i dřívější půjčky z dubna – června 2019 3 x 50 000 Kč vracel, konkrétně půjčku 520 000 Kč jí splatil po 220 000 Kč a 300 000 Kč ve dnech 23. – 24. 9. 2019, a to již (od července 2019 začal sám nakládat se svým účtem) převodem z účtu na její účet (viz důkazy výše); žalobkyně svou verzi, že půjčku 520 000 Kč vracela otci, prokazovala pouze jeho výpovědí, nikoli jinými důkazy o vracení; k vrácení půjčky žalovaným ■■■■■ došlo dříve, než bylo zahájeno toto řízení, resp. než se žalovaný dozvěděl o nároku žalobkyně v tomto řízení, i proto se jeví skutečné vracení této skutečné půjčky objektivní skutečností, a to rovněž jakožto zjištění v tomto řízení (žaloba byla podána 24. 9. 2019, žalovanému byla doručena 2. 10. 2019, před jejím podáním žalobkyně požadavek na výživné od žalovaného nevnesla – nejsou k tomu žádná tvrzení či důkazy). Soud toto uzavírá tak, že má za zjištěné a prokázané, že 520 000 Kč na splátku vozidla ■■■■■ pocházelo z půjčky žalovaného od ■■■■■ (ve smyslu z tohoto zdroje na daný účel fakticky použito), tyto peníze jí byly žalovaným splaceny nazpět, proto nebyl důvod z prostředků na jeho podnikatelském účtu vracet tuto částku rodičům žalobkyně; pokud žalobkyně přijala v téže výši půjčku od svých rodičů, pak ji nevyužila na splátku vozidla pro podnik žalovaného, jak tvrdila, nýbrž zůstala jí v červnu 2019, podle výpovědi jejího otce (uvedl, že peníze byly žalobkyni půjčeny kolem 5. – 6. 6. 2019), k dispozici; tyto peníze (tzn. „druhých“ 520 000 Kč) tak nebyly spotřebovány v podniku žalovaného, nebyly spotřebovány ani v domácnosti účastníků (nejsou k tomu žádné doklady, nebylo to ostatně ani tvrzeno), nebylo odpovídající/důvodné tyto peníze rodičům žalobkyně vracet z peněz na podnikatelském účtu žalovaného či v rámci hospodaření účastníků vůbec. Soud má za to, že 520 000 Kč, které žalobkyně podle svého tvrzení vracela rodičům z titulu jejich půjčky, k vrácení ze společných prostředků účastníků nenáleželo, a pokud na takto tvrzený účel žalobkyně odebrala peníze ze společného hospodaření účastníků, jednala vědomě, úmyslně neoprávněně ve svůj prospěch, neboli nechala si je pro sebe (varianta dané události je, že rodiče žalobkyni částku 520 000 Kč nepůjčili, přesto žalobkyně ze společných prostředků odebrala postupně peníze s nepravdivým odůvodněním, že je nutné vrátit půjčku jejím rodičům).

28. V období od 19. 6. 2019 do 11. 7. 2019 žalobkyně celkově převedla či vybrala z podnikatelského účtu žalovaného 800 000 Kč (do této sumy započteno i 2 x 90 000 Kč za ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ žalovaného), což odůvodnila vracením uvedené půjčky a tvrzením, že další částky předala v hotovosti žalovanému jako vždy na (jeho obvyklé) hotovostní platby, další část měla připadnout na běžné hospodaření. Toto vysvětlení soud hodnotí jako jistě nepravdivé, jde-li o nutnost vracení půjčky rodičům ze společných peněz účastníků, další výdaje 280 000 - 300 000 Kč zjevně neodpovídají ani běžným hotovostním platbám žalovaného (činily zpravidla 50 000 Kč na měsíc, přičemž v této výši si je žalovaný již na počátku června 2019 pro tento měsíc půjčil od ■■■■■ ani výdajům domácnosti účastníků (3 osoby, resp. po odchodu žalovaného již jen 2 osoby, z toho jedno dítě) na dané období necelého měsíce (do ukončení spoluužívání účtu žalovaného), když nedošlo k žádným výdajům mimořádným (nebyly tvrzeny ani prokázány).

Poukazování peněz z podnikatelského účtu žalovaného na účet žalobkyně pro domácnost, odtud dále na její podnikatelský účet či z vybírání účtu v podstatných částkách (řádově desítky tisíc korun) se dělo i v předchozích měsících roku 2019. Již jen ze zjištění o nedůvodnosti, resp. nepravdivosti „splácení“ půjčky 520 000 Kč rodičům žalobkyně plyne, že peníze nejméně v tomto rozsahu, výše uvedeným způsobem odůvodněné při odčerpání z účtu žalovaného, jsou dostatečný finanční zdroj pro úhradu potřeb žalobkyně či domácnosti účastníků po odchodu žalovaného. Z této částky (520 000 Kč) může být čerpáno 25 000 Kč měsíčně po dobu zhruba 20 měsíců, což zjevně pokrývá dobu od června – července 2019 do března 2020, kdy byli účastníci rozvedeni, a ještě dále (bez 4 měsíců 2 roky). Tatáž částka rozložena na dobu 24. 9. 2019 – 9. 3. 2020 představuje zhruba 100 000 Kč na měsíc. Z údajů ve výpisech z účtů žalobkyně plyne, že měla za dobu od léta 2019 do jara 2020 značné výdaje např. za právní služby, že na (oba doložené) účty vkládala hotovostní prostředky (ze zdrojů, které nebyly v tomto řízení ověřeny, avšak zjevně existovaly), že na účet pro domácnost přicházely jako příjem platby související patrně s její podnikatelskou aktivitou [redacted], jsou na něj poukazovány peníze z jiných účtů, které v tomto řízení nebyly prověřovány podrobně. Podstatným příjmem žalobkyně byla částka 180 000 Kč za [redacted] kterou si převedla z účtu žalovaného (již sama tato částka pokrývá náklady výživného žalobkyně a náklady domácnosti, mají-li činit kolem 30 000 Kč, na 6 měsíců, tedy nejméně na celou druhou polovinu roku 2019), nehledě na její souběžný příjem za [redacted] (měsíčně kolem 18 500 Kč do prosince 2019, kolem 30 000 Kč od ledna 2020 dále) a trvalý potenciál k výkonu samostatně výdělečné činnosti, pro něž má živnostenské oprávnění.

29. Pokud jde o výsledky hospodaření podniku žalovaného, nejsou podstatné za dobu od 9. 3. 2020 dále, pokud předmětem sporu již není nárok žalobkyně za dobu od rozvodu manželství. V tom směru nejsou již zohledněny zdravotní potíže žalovaného, které se v jeho podnikatelské činnosti příp. projeví, byť to byly potíže závažné ([redacted]). Z dokladů o jeho podnikání (výpisy z bankovního účtu, peněžní deník, jednotlivé doklady k podniku) plyne zjištění a soud má za prokázané, že v době definitivního ukončení společného hospodaření účastníků, tj. kolem 11. 7. 2019 byla finanční hotovost i stav účtu žalovaného u banky zcela zanedbatelné, neboť došlo vyčerpání peněz zde v předchozích měsících, zejména a v úplnosti v červnu – červenci 2019 výběry a převody žalobkyně, která výlučně (jediná) žalovanému spravovala finance na účtu k podnikání, žalovaný poté do podniku přijal půjčky (300 000 Kč v 7/2019 od [redacted] obdržel vrácení daně (405 199 Kč v 8/2019 od FÚ pro [redacted] kraj), vrátil půjčky [redacted] 220 000 Kč a 300 000 Kč v 9/2019 za 6/2019, 150 000 Kč v 10/2019 za 4-6/2019, 300 000 Kč za 7/2019), měl mimořádné výdaje v 11/2019 (428 245 Kč [redacted]), v hotovosti vybral 300 000 Kč v 12/2019, tutéž částku vložil v 2/2020, průběžně od 7/2019 vynakládá měsíčně 70 000 Kč za nájem (poukazuje čtvrtletně na účet [redacted] poukázal za [redacted] činnost 100 000 Kč v 12/2019, 2 x 100 000 Kč v 1/2020. Z výpisů z účtu plyne, že k 17. 9. 2019 byl stav účtu kolem 1,7 mil. Kč, žalovaný následně vrátil půjčky [redacted] (celkem 970 000 Kč), již také zpětně uhradil a hradí dále za nájem, od prosince 2019 počal poukazovat peníze za [redacted] činnost, což má být plnění rovněž ve vazbě na [redacted] a žalobkyně na to poukazovala kriticky. K tomu lze uvést, že dotyčná partnerka žalovanému poskytuje nejen osobní vztah a podporu, nýbrž i potřebnou a podstatnou pomoc v jeho podnikatelské činnosti, čímž lze jak vysvětlit, tak zdůvodnit výdaje s nájmem či [redacted] činností, kterou [redacted] apod. včetně výdajů s tím spojených, které nejsou navenek specifikovány (z okolností případu je zřejmé, že žalovaný i za soužití s žalobkyní pro své podnikání, s ohledem na svůj typ osobnosti, od počátku potřeboval úzce spolupracující osobu, kterou byla dříve žalobkyně, nyní je to jeho současná partnerka; vztah mezi žalovaným a jeho partnerkou lze v těchto souvislostech hodnotit i jako partnerství

v podnikání, a to i se zřetelem na finanční výpomoc, již se žalovanému od ní dostalo opakovaně, mimo jiné v situaci, kdy se nevědomě ocitl ve finanční tísní způsobené vědomě žalobkyní).

30. Z výsledků dokazování plyne a není to sporné mezi účastníky, že výdělečný potenciál žalovaného za prověřované období (2019 – 2020), i předtím či poté, a z toho plynoucí průběžný dlouhodobý příjem, je (až) násobně vyšší než výdělečný potenciál a příjem žalobkyně. Hmotná úroveň každého z nich jako manželů však konkrétně za posuzované období byla vyvážená, což je dáno jednak vlastnictvím a poměrným užíváním hodnotného společného majetku, dále okolnostmi bydlení a výkonu práce včetně nákladů s tím spojených (zvýšených na straně žalovaného), konečně případné rozdíly v příjmech jich obou byly zcela vyváženy odebráním finančních prostředků žalobkyní z podnikatelského účtu žalovaného, jejím výlučným přístupem k prostředkům na účtu pro domácnost, kam byly rovněž z podnikatelského účtu žalovaného poukazovány peníze během prvního pololetí roku 2019 v řádu nejméně 50 000 Kč a více každý měsíc a s nimiž nakládala jen ona, totiž poukazovala je (také) na svůj účet podnikatelský, vybírala v hotovosti apod., aniž bylo dokladováno, na co konkrétně byly vynaloženy a že se tak stalo v rámci běžného hospodaření účastníků v manželství či na její odůvodněné přiměřené osobní potřeby. Mravní okolnosti případu zjistil soud takové, že se vůči obecně přijímaným/požadovaným dobrým mravům provinili oba účastníci, každý svým způsobem, přičemž tyto okolnosti neobhajují/neposilují pozici žádného z nich, soud případ vyhodnotil převážně z materiálního hlediska.
31. Shrnutí závěrem, příjmové a celkově majetkové poměry žalobkyně v období, za něž zde požadovala od žalovaného plnění z titulu vyrovnání jejich hmotné a kulturní úrovně jakožto tehdy manželů, neodůvodňují podle skutkových zjištění a právních hodnocení věci soudem vyhovění žalobě, proto ji v celém rozsahu zamítl.
32. Podle § 142, § 151 odst. 1, 2 o. s. ř. bylo žalobkyni uloženo nahradit žalovanému, ve věci procesně úspěšnému, náklady řízení, a to ve výši 84 216 Kč za náklady jeho právního zastoupení advokátem (10 x 6 660 Kč odměna, celkem 66 600 Kč, 10 x 300 Kč paušální náhrada věcných výdajů, celkem 3 000 Kč, vše za 10 úkonů právní pomoci – příprava a převzetí zastoupení, písemná vyjádření ve věci samé ze dne 22. 10. 2019, 12. 10. 2020, 22. 12. 2020, 28. 1. 2021, 19. 4. 2021, 14. 6. 2021, účast u jednání soudu dne 8. 1. 2021 v rozsahu přes 2 hodiny, dne 9. 6. 2021, dále náhradu 21% DPH z uvedené odměny a náhrad ve výši 14 616 Kč, vypočítáno a přiznáno v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění - § 1, § 2, § 7 bod 5, § 8, § 11 odst. 1 písm. a), d), g), § 13, § 14, § 14a); tarifní hodnota sporu je 25 000 Kč měsíčně za dobu od 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020, tj. 5 x 25 000 Kč za 10/2019 – 2/2020 včetně + 5 833 Kč za 7 dnů 9/2019 + 7 258 Kč za 9 dnů 3/2020, celkem částka 138 091 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, písemně.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Česká Lípa 18. června 2021

Mgr. Alena Turaiová
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Alla Therová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Petry Kořínkové a soudkyň JUDr. Hany Horákové a JUDr. Lenky Rutové ve věci

žalobkyně:

zastoupená advokátem Mgr. Danem Podpěrou
sídlem Holečkova 105/6, PSČ 150 00 Praha 5

proti

žalovanému:

zastoupený advokátem JUDr. Milanem Štětinou
se sídlem Jiráskova 614, PSČ 470 01 Česká Lípa

o **výživné manželky a rozvedené manželky**, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č. j. 36 C 264/2019-177 ze dne 18. června 2021

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích II. a III. potvrzuje.**
- II. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 26 184 Kč do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku u JUDr. Milana Štětiny.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud výrokem I. řízení v rozsahu nároku na výživné rozvedené manželky zastavil. Výrokem II. zamítl žalobu o výživné manželky a příspěvek na náklady rodinné domácnosti ve výši 25 000 Kč měsíčně za dobu od 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020. Výrokem III. uložil žalobkyni povinnost nahradit žalovanému na nákladech řízení 84 216 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Plíhalová.

2. Okresní soud vyšel ze zjištění, že žalobkyně se žalobou podanou dne 24. 9. 2019 ve znění doplnění žaloby ze dne 26. 8. 2020 domáhala výživného manželky ve výši 25 000 Kč měsíčně za dobu od 24. 9. 2019 do rozvodu manželství a výživného rozvedené manželky v téže výši od rozvodu manželství do budoucna. Před zahájením jednání ve věci samé však žalobu ohledně nároku na výživné rozvedené manželky vzala zpět, a proto soud řízení v tomto rozsahu podle § 96 odst. 1, 2 o. s. ř. zastavil. Předmětem žaloby tak zůstal požadavek žalobkyně na výživné manželky za dobu od 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020 (rozhodné období), když k tomuto datu nabyl rozsudek o rozvodu manželství účastníků právní moci.
3. Okresní soud vyšel ze zjištění, že účastníci žili jako manželé od [REDAKCE] do [REDAKCE]. Manželství bylo rozvedeno k návrhu žalovaného. Nejméně od června 2019 měl žalovaný důvěrný vztah s [REDAKCE], k níž se i odstěhoval, a ta mu začala pomáhat a pomáhá nadále v jeho podnikatelské činnosti, když na jaře 2019 mu poskytla půjčky a od léta 2019 mu pomáhala i [REDAKCE]. Vyhrčené vztahy účastníků opakovaně řešila i Policie České republiky. Soud považoval za prokázané, že žalovaný sice porušil za trvání manželství zásadu věrnosti, ale na druhé straně z výpovědí svědků [REDAKCE] i dokladů o šetření Policí ČR zjistil, že žalobkyně žalovaného na veřejnosti opakovaně slovně urážela, naznačovala fyzické napadení a v [REDAKCE]. Žalovanému v souvislosti s odstěhováním za svou přítelkyni od června 2019 (až do současné doby) vznikly i náklady spojené s bydlením a dojížděním z [REDAKCE] do místa trvalého bydliště, kde má místo svého podnikání a prostory pro uskladnění strojů, které k podnikatelské činnosti využívá. Porušení zásad dobrých mravů tak soud vytknul oběma účastníkům.
4. Dále okresní soud zjistil, že oba účastníci v rozhodném období podnikali jako fyzické osoby. Žalobkyně podnikala v [REDAKCE], kdy v období od září až prosince 2019 dosahovala měsíčně příjmu 18 537 Kč v souvislosti s [REDAKCE] a dohromady s podnikáním dle vlastního tvrzení a daňového přiznání za rok 2019 pak příjmu cca 32 000 Kč měsíčně. V období ledna až března 2020, kdy vykonávala jen [REDAKCE] na plný úvazek, pak příjmu v čisté výši kolem 30 000 Kč měsíčně. Z daňového přiznání žalovaného za rok 2019 pak okresní soud vyšel z dílčího základu daně ve výši 1 874 600 Kč, daně z příjmů 302 547 Kč a dovodil jeho průměrný čistý měsíční příjem ve výši 131 000 Kč. K příjmům a výdajům z podnikání žalovaného prováděl soud důkazy jeho peněžním a pokladním deníkem, doklady k některým zakázkám a hotovostním vkladům, dokladům o půjčkách do podniku v rozhodnou dobu i výpisy z bankovních účtů obou účastníků, a to u žalovaného z jeho podnikatelského účtu a u žalobkyně z jejího účtu na domácnost. Soud zjistil, že hospodaření účastníků na podnikatelském účtu jeho a na účtu žalobkyně pro domácnost se prolínalo a pouze žalobkyně z obou účtů vybírala či na ně ukládala, a to elektronicky, kartou z bankomatu či v hotovosti v bance finanční prostředky. Žalovaný od ní pouze přebíral informace o stavu účtu pro své podnikání a osobně stav svého podnikatelského účtu ani účtu pro domácnost nesledoval. S penězi na svém účtu začal osobně nakládat až po 11. 7. 2019, kdy zrušil žalobkyni dispoziční oprávnění ke svému podnikatelskému účtu. Nákladným počinem v podnikání žalovaného v roce 2019 byla koupě [REDAKCE] vozidla [REDAKCE] ohledně něhož měl soud za prokázané, že jeho cena včetně DPH činila 2 589 400 Kč a na niž bylo z podnikatelského účtu žalovaného uhrazeno 605 000 Kč v únoru 2012, 3 x 500 000 Kč a částka 484 400 Kč v červnu (7. - 13. 6.) 2019, přičemž stav podnikatelského účtu žalovaného byl před platbami na vozidlo, ke dni 29. 5. 2019, ve výši 2 020 318,99 Kč. Soud dovodil, že na podnikatelském účtu žalovaného byly od konce května do doby provedení splátek na vozidlo prostředky na to, aby z nich byly provedeny všechny splátky na cenu vozidla. Soud uvěřil žalovanému, že měl od žalobkyně informace, že na splátky na vozidlo [REDAKCE] chybí finanční prostředky, když v té době nenakládal s penězi jinak než hotově a neměl přehled o svém účtu ani účtu na domácnost, a proto zajistil půjčku do podnikání ve výši 520 000 Kč, kterou žalobkyně vložila na jeho

podnikatelský účet v hotovosti dne 6. 6. 2019 a kdy existence této půjčky byla prokázána svědeckou výpovědí svědkyně [REDAKCE] která již v dubnu až červnu 2019 poskytla žalovanému tři půjčky po 50 000 Kč, které jí vrátil a poskytnutou půjčku 520 000 Kč jí pak žalovaný rovněž splatil a to ve dvou splátkách po 220 000 Kč a 300 000 Kč dne 23. a 24. 9. 2019. I když žalobkyně tvrdila, že částka 520 000 Kč není půjčkou od [REDAKCE] nýbrž půjčkou do podnikání žalovaného od jejich rodičů, kterou sama obstarala, k tomu byl jako svědek vyslechnut i její otec, [REDAKCE] okresní soud uzavřel, že i kdyby nezpochybnil výpověď svědkyně [REDAKCE] ani svědka [REDAKCE] mohl by za zjištěného skutkového stavu dojít k závěru, že pokud rodiče žalobkyně poskytli jí osobně půjčku 520 000 Kč, pak ji žalobkyně nevyužila na splátku vozidla [REDAKCE] pro podnik žalovaného jak tvrdila, nýbrž zůstala jí k dispozici a nebyla spotřebována ani v podniku žalovaného, ani v domácnosti účastníků. Pokud žalobkyně tvrdila, že z podnikatelského účtu měla tuto půjčku povinnost vrátit, tak tomu tak nebylo.

5. Okresní soud uzavřel, že v období od 19. 6. 2019 do 11. 7. 2019 žalobkyně převedla či vybrala z podnikatelského účtu žalovaného částku 800 000 Kč (zde soud zohlednil i [REDAKCE] za dvě prvá čtvrtletí roku 2019 po 90 000 Kč, tj. 30 000 Kč měsíčně na základě ústní dohody s žalovaným z konce roku 2018, kterou však žalovaný popíral s tím, že platila pouze ústní dohoda o částce 10 000 Kč měsíčně) což nepravdivě odůvodňovala tím, že vracela půjčku rodičům a další částky předávala v hotovosti žalovanému, což bylo obvyklé a část měla připadnout na běžné hospodaření. Výdaje ve výši 280 000 Kč až 300 000 Kč zjevně neodpovídaly ani běžným hotovostním platbám žalovaného, ty činily zpravidla 50 000 Kč na měsíc, a v této výši si je žalovaný na počátku června 2019 pro tento měsíc půjčil od [REDAKCE] ani výdajům v domácnosti tří účastníků, respektive po odchodu žalovaného již jen dvou osob, žalobkyně a jejího vnuka. Za dané období necelého měsíce nedošlo k žádným mimořádným výdajům, resp. nebyly žalobkyní tvrzeny ani prokázány. V rozhodném období soud zjistil, že po 11. 7. 2019 byla finanční hotovost i stav účtu žalovaného u banky zanedbatelná, kdy na podnikatelském účtu bylo k datu 12. 7. 2019 pouze 19 748, 61 Kč, přičemž v červnu a červenci 2019 činila žalobkyně nadstandardní výběry a převody a žalovaný byl nucen přijmout do svého podnikání půjčky. Dále soud zjistil, že dne 15. července 2019 bylo poukázáno z účtu [REDAKCE] na podnikatelský účet žalovaného 300 000 Kč a stav účtu ke dni 16. 7. 2019 pak činil 368 988,35 Kč. Ke dni 16. 8. 2019 činil zůstatek na podnikatelském účtu žalovaného 971 068,18 Kč, ke dni 16. 9. 2019 1 653 332,61 Kč. Z podnikatelského účtu žalovaného bylo pak poukázáno (odepsáno) dne 23. 9. 2019 220 000 Kč a dne 24. 9. 2019 300 000 Kč s tím, že bylo poznamenáno, že jde o vrácení části půjčky ze dne 5. 6. 2019. Ohledně podnikatelského účtu žalovaného soud dále zjistil, že z něho bylo vybráno kartou po 50 000 Kč dne 8. 1. 2019, 22. 2. 2019, 14. 3. 2019, 21. 6. 2019, 3. 7. 2019 a na účet žalobkyně pro domácnost převedeno 50 000 Kč dne 5. 2. 2019, 19. 2. 2019, 28. 2. 2019, částka 65 000 Kč dne 25. 3. 2019, částka 30 000 Kč dne 29. 3. 2019, částka 20 000 Kč dne 3. 5. 2019, částka 30 000 Kč dne 20. 5. 2019. Částka 150 000 Kč pak byla přepsána z podnikatelského účtu žalovaného na účet žalobkyně pro domácnost po odstěhování žalovaného k [REDAKCE] dne 19. 6. 2019, dne 21. 6. 2019 pak žalobkyně vybrala v hotovosti z podnikatelského účtu 150 000 Kč a na účet pro domácnost převedla 20 000 Kč dne 3. 7. 2019, 200 000 Kč dne 9. 7. 2019 a dne 11. 7. 2019 pak převedla částku 90 000 Kč.
6. Ačkoliv žalobkyně tvrdila, že její pravidelné měsíčné výdaje rodinné domácnosti v rodinném domě účastníků činí 32 000 Kč měsíčně, kam však zahrnovala i výdaje na výživu pro svého nezletilého vnuka, k němuž však žalovaný nemá vyživovací povinnost, okresní soud dovodil, že na její straně lze zohlednit potřebu maximálně částky 26 400 Kč. Ze svého zjištění o nedůvoduosti splácení půjčky 520 000 Kč rodičům okresní soud dovodil, že peníze nejméně v tomto rozsahu při odčerpání z účtu žalovaného postačovaly jako dostatečný finanční zdroj žalované pro úhradu jejích potřeb či domácnosti účastníků po odchodu žalovaného, což v rozsahu žalované částky by postačovalo po dobu zhruba 20 měsíců, přičemž toto období

pokrývá i žalované období. K příjmům žalobkyně z podnikání a z [redacted] zohlednil i příjem 180 000 Kč [redacted] odčerpaný z jeho účtu. Už jen tato částka by pokryla náklady žalované na výživu a domácnost ve druhé polovině roku 2019. Z těchto důvodů nepovažoval soud za podstatné, že výdělečný potenciál žalovaného za rozhodné období shledal násobně vyšším než výdělečný potenciál a příjem žalobkyně, když hmotná úroveň účastníků v rozhodném období byla vyvážená při zdůraznění okolností, že s podnikatelským účtem žalovaného a účtem na domácnost po celé první pololetí roku 2019 nakládala pouze žalobkyně, a pokud vybírala finanční prostředky z podnikatelského účtu žalovaného, nebyla schopna doložit, za jakým účelem tak činila. Při svém rozhodování soud nezohledňoval zdravotní potíže žalovaného, které se projeví v jeho podnikatelské činnosti po rozvodu manželství [redacted]

[redacted] když výživné rozvedené manželky již nebylo předmětem řízení. Protože neshledal nutnost vyrovnání hmotné a kulturní úrovně účastníků s odkazem na ust. § 691 a § 697 o. z., žalobu zamítl a procesně úspěšnému žalovanému přiznal plnou náhradu nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

7. Proti rozsudku podala včasné odvolání žalobkyně. Zdůrazňuje, že žalovaný jí sdělil úmysl rozvést se až dne 6. 7. 2019 a společnou domácnost opustil až dne 10. 7. 2019. Nesouhlasí se závěry okresního soudu, že by někdy odklonila jakékoli finanční prostředky z podnikatelského účtu žalovaného. Okresní soud dospěl k chybnému závěru, že měla dostatečné finanční prostředky na svou obživu a není důvod jí proto ničeho přispívat. Její životní a materiální úroveň v rozhodném období nebyla dobrá a naopak žalovaného byla vzhledem k jeho příjmům vysoká, přičemž nepovažuje za rozhodné, zda žalovaný svých prostředků pro svou potřebu využil či nikoliv, když žalobkyně a žalovaný mají každý zcela odlišný pohled na trávení času a žalobkyně si nemohla dopřát pro ni do té doby běžných aktivit, ba dokonce jí její finanční situace nedovoľovala činit cokoli dalšího, než zabezpečovat běžný chod domácnosti a hradit náklady související s nemovitostmi. Neshledává správným, že soud zkoumal finanční transakce související s podnikáním žalovaného za dobu před podáním žaloby, když ona se výživného domáhala až od 24. 9. 2019. Nesouhlasí se závěrem soudu, že částku 520 000 Kč v hotovosti do podnikání žalovaného na základě půjčky od svých rodičů nevnesla a neměla tak oprávnění požadovat po žalovaném její vrácení, když její tvrzení bylo podpořeno svědeckou výpovědí jejího otce, [redacted] Zpochybňuje, že by [redacted] poskytla žalovanému hotovost ve výši 520 000 Kč, když se žalovaný před odstěhováním ze společné domácnosti s [redacted] neznal. Soud si neověřoval, zda svědkyně těmito finančními prostředky v hotovosti disponovala a k prokázání vložení částky 520 000 Kč od [redacted] na podnikatelský účet žalovaného měl soud k dispozici pouze její svědeckou výpověď. Okresní soud tak svévolně uzavřel, že si žalobkyně vybrala z podnikatelského účtu žalovaného částku ve výši 800 000 Kč, tam započítal i popsanou půjčku ve výši 520 000 Kč a podle žalobkyně [redacted] pro žalovaného ve výši celkem 180 000 Kč. Trvá na tom, že bylo běžnou praxí mezi účastníky, že žalovaný dostával peníze v hotovosti. K tomuto tvrzení chtěla vyslechnout svědkyni [redacted] Zpochybňuje platby za nájem a [redacted] činnost, které žalovaný poukazuje [redacted] když sám je [redacted] zapsané do obchodního rejstříku dne [redacted] jejímž jediným společníkem je právě přítelkyně žalobce, která má živnostenské oprávnění na [redacted] [redacted] Výsledky svědků pana [redacted] žalovaného, i jeho [redacted] by měl soud považovat za nevěrohodné, a to pro úzký osobní vztah žalovaného k nim. Byl to žalovaný, který odešel od žalobkyně ke své milence a žalobkyni znemožnil její výdělečnou činnost, která [redacted] a proto má za to, že nárok na požadované výživné má. Odkazuje i na nesprávné vyúčtování nákladů řízení, kdy okresní soud nezkoumal, zda provedené úkony právní služby byly vynaloženy účelně či nikoliv.

8. Ve vyjádření k odvolání navrhl žalovaný potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného. Okresní soud provedl dokazování v nadstandardně širokém rozsahu a správně zjistil, že hmotná úroveň manželů nebyla nevyvážená. Žalobkyně po celou dobu užívá výlučně nemovitosti, které byly společným majetkem účastníků. I když teoreticky měl žalovaný vyšší výdělkový potenciál, bylo v řízení prokázáno, že si v rozhodném období musel na chod své firmy peníze půjčovat a jeho úroveň byla nižší než úroveň žalobkyně, když ta se zaopatřila tím, že v době, kdy měla přístup k podnikatelskému účtu žalovaného, vyvedla prostředky z jeho podnikání a v rozhodném období dostala firmu žalovaného do ztráty. Již tato skutečnost znamená nemorálnost požadavku žalobkyně, k čemuž lze přičíst další ataky z její strany činěné ze msty ve snaze znepríjemnit žalobci život. Pokud by žalobkyni mělo připadnout výživné 25 000 Kč měsíčně, jde o částku, kterou měl žalovaný v rozhodném období fakticky pro svou potřebu k dispozici, a její vyplacení žalobkyni by znamenalo absolutní nerovnost ve prospěch žalobkyně. Nikoliv on, ale žalobkyně opakovaně činila písemná podání těsně před jednáním soudu, což žalovaný žalobkyni opakovaně vytýkal. Jeho úkony v řízení byly naopak vždy vynaloženy účelně.
9. Krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu podle § 212 a § 212 a o.s.ř. v napadeném rozsahu, ve výrocích II. a III., včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
10. Žalobou podanou u soudu se žalobkyně domáhala po žalovaném výživného manželky za dobu ode dne podání žaloby, od 24. 9. 2019, do právní moci rozvodu manželství, do 9. 3. 2020 ve výši 25 000 Kč měsíčně, když na rozšíření žaloby učiněné podáním ze dne 26. 8. 2020 o výživné manželky i po rozvodu manželství následně již netrvala a před zahájením prvního jednání dne 8. 1. 2021 vzala v tomto rozsahu žalobu zpět a soud řízení o nároku žalobkyně na výživné rozvedené manželky zastavil. Pokud jde o právní úpravu, je obsažena v zák. č. 89/2012 Sb., občanském zákoníku (dále jen o. z.).
11. Podle § 690 o. z. každý z manželů přispívá na potřeby života rodiny a potřeby rodinné domácnosti podle svých osobních a majetkových poměrů, schopností a možností tak, aby životní úroveň všech členů rodiny byla zásadně srovnatelná. Poskytování majetkových plnění má stejný význam jako osobní péče o rodinu a její členy.
12. Podle § 691 odst. 1 o. z. nemají-li manželé rodinnou domácnost, nese každý z nich náklady své domácnosti; to je nezbavuje povinnosti navzájem si pomáhat a podporovat se.
13. Podle § 697 odst. 1 věty první o. z. mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň.
14. Při svém rozhodování musel soud v rozhodném období zjišťovat výdaje účastníků na jejich výživu a domácnost, jejich majetkové poměry, porovnat jejich příjmy a zjistit, zda jejich životní úroveň byla srovnatelná. Zároveň musel zvážit i důvodnost námitek žalovaného, že krátce před rozhodným obdobím, od počátku roku 2019 do 11. 7. 2019, žalobkyně finanční prostředky z jeho podnikání v nadstandardním rozsahu přesahujícím náklady na obvyklou spotřebu účastníků čerpala jen pro svou potřebu, [REDACTED]
15. Odvolací soud vychází ze správných skutkových zjištění okresního soudu o tom, že žalobkyně v rozhodném období, tj. od 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020, disponovala z výdělečné činnosti příjmem v rozsahu cca 30 000 Kč měsíčně. Nežila s žalovaným ve společné domácnosti, když zůstala bydlet se svým vnukem ve společné nemovitosti účastníků a jejími přiměřenými náklady na výživu a domácnost mohla být částka maximálně 26 400 Kč měsíčně zahrnující jak inkasní platby, tak platby za úklid, nákup potravin, náklady spojené s provozem automobilu, náklady vynaložené s krmivem pro domácí zvířata, na telefony, internet, drogerii a spotřební zboží včetně nákladů na masáže, kosmetiku, kadeřníka apod. Pokud žalobkyně tvrdila, že tyto výdaje byly

vyšší, 32 000 Kč, okresní soud důvodně považoval za nadhodnocenou měsíční částku 8 000 Kč spojenou s nákladem na provoz osobního automobilu a správně vyhodnotil, že do výživy žalobkyně a nákladů její rodinné domácnosti nemohou být zahrnuty platby vynakládané a spojené s výživou jejího vnuka, k němuž žalovaný žádnou výživovací povinnost nemá a kterému je vyplácen pro jeho výživu [redacted] a sociální příspěvek. Ohledně příjmů žalovaného, podnikající fyzické osoby, bylo na místě vycházet z příjmů z podnikání za rok 2019, zjištěných z jeho daňového přiznání, který by v čistém představoval průměrně 131 000 Kč měsíčně. Nebylo třeba pro účely daného řízení blíže rozebírat, zda ty které náklady vynaložené v podnikání ve druhé polovině roku 2019, kdy žalovanému již v podnikání byla nápomocna [redacted] byly vynaloženy účelně, či nikoliv a zda by jeho příjem mohl být vyšší a o jakou částku, když řízení o výživném mezi manžely nikdy nemůže mít podobu přesného vyúčtování příjmů a výdajů u osoby oprávněné a povinné. U žalovaného jako podnikatele používajícího ke své výdělečné činnosti ve velké míře [redacted] bylo na místě přihlídnout k okolnosti, že za účelem pokračování v podnikání potřeboval do budoucna finanční prostředky ve výši nezbytné pro udržení provozuschopnosti vozového parku a tudíž musel pro tento účel vytvářet finanční rezervu. Pro účely výživného tak zvažoval odvolací soud jako využitelný příjem z podnikání pro jeho spotřebu částku 100 000 Kč měsíčně. Odvolací soud má za to, že žalovaný měl v rozhodném období srovnatelné náklady na svou výživu a domácnost v [redacted] u své přítelkyně [redacted] jako žalobkyně, a to ve výši jím tvrzené, cca 25 000 Kč měsíčně. Žalovaný soudu doložil písemnou komunikací účastníků, výsledky šetření Policie ČR, výsledkem svědkyně [redacted] že poté, co žalobkyni sdělil, že od ní odchází, v polovině června 2019, tato vyměnila zámky od domu, mohl si odnést jen své osobní věci. Nemohl tak dříve společnou domácnost užívat vůbec a přilehlou garáž, kde měl uskladněny stroje pro své podnikání, jen s obtížemi. V žalovaném období mu vznikly i náklady na dojíždění z [redacted] do místa podnikání, do [redacted] km tam a zpět). I když měl každý z účastníků v rozhodném období jinou domácnost, byly příjmové poměry žalovaného mnohem vyšší než žalobkyně, a proto zde byl teoreticky dán zákonný prostor pro úvahu, aby žalovaný hradil žalobkyni jako své manželce jak výživné, tak část nákladů na její domácnost.

16. Již okresní soud považoval správně za důležité skutkové zjištění, že teprve dne 12. 7. 2019, po odchodu žalovaného ze společné domácnosti, odebral žalovaný žalobkyni oprávnění disponovat s jeho podnikatelským účtem, přičemž do té doby veškeré platební transakce (platby z účtu, vklady na účet, výběry kartou, výběry z bankomatu) jak na jeho podnikatelském účtu, tak na účtu pro domácnost, kam měly směřovat z podnikání žalovaného prostředky pro osobní spotřebu jeho i žalobkyně, prováděla pouze žalobkyně. Přestože okresnímu soudu bylo předloženo množství listinných důkazů včetně peněžního a podkladního deníku žalovaného, odvolací soud ohledně přesunu finančních prostředků z podnikání žalovaného pro jeho osobní spotřebu považuje za stěžejní výpisy z jeho podnikatelského účtu (účet u [redacted] a výpisy z účtu pro domácnost vedený na jméno žalobkyně (vedený u [redacted]). Na jejich základě si odvolací soud ověřil, že na počátku roku 2019 (k 1. 1. 2019) byla na podnikatelském účtu žalovaného uložena částka 2630 460,45 Kč. V první polovině roku 2019 došlo k odepsání vysokých plateb za účelem splátek na zaplacení koupeného vozidla [redacted] a to v souladu se splátkovým kalendářem stanoveným ve faktuře č. [redacted] (v únoru 2019 ve výši 605 000 Kč a 500 000 Kč ve dnech 7. 6. 2019, 10. 6. 2019 a dne 12. 6. 2019, přičemž nedoplatek kupní ceny vozidla v celkové výši 2 589 400 Kč byl uhrazen poslední splátkou 484 000 Kč dne 13. 6. 2019). Okresní soud rovněž správně zjistil, že dne 29. 5. 2019 bylo na podnikatelském účtu žalovaného 2 020 318,99 Kč, tj. částka, které mohla postačovat k úhradě dalších splátek na vozidlo [redacted].
17. Žalobkyně tvrdila, že na podnikatelském účtu žalovaného byl nedostatek finančních prostředků a tuto informaci sdělila žalovanému a od něho se o této situaci dozvěděl i jeho syn [redacted] což bylo zjištěno jeho svědeckým výsledkem. Z výpisu z podnikatelského účtu

žalovaného za období 17. 5. až 14. 6. 2019 okresní soud správně zjistil, že dne 6. 6. 2019 byl na podnikatelský účet žalovaného učiněn žalobkyní vklad v hotovosti ve výši 520 000 Kč. Žalobkyně tvrdila, že tuto částku si půjčila od svých rodičů, [REDAKCE] v hotovosti, byla určena na nákup [REDAKCE] vozidla [REDAKCE].

220 000 [REDAKCE] půjčka dne 21. 6. 2019. Žalobkyně soudu neuvedla podrobnější okolnosti vlastního vypůjčení peněz od rodičů, ani jejich vrácení. Při odvolacím jednání k dotazu soudu pouze doplnila, že rodiče účastníkům půjčovali opakovaně a k vrácení půjčky došlo z její strany po červnu 2019 v několika splátkách, asi čtyřech až pěti, a nebyla vrácena ani celá částka. Přesné výše splátek si již nepamatovala. K prokázání svého tvrzení o hotovostní půjčce 520 000 Kč od jejích rodičů do podnikání žalovaného a jejím vrácení navrhla žalobkyně pouze výslech svého otce. [REDAKCE] jako svědek vypověděl, že v červnu 2019 půjčil pouze žalobkyni, avšak neví na co, částku 520 000 Kč, kterou mu vrátila převážně v červenci 2019 a zbytek do října 2019. Ke svým poměrům uvedl, že pobírá důchod 16 000 Kč měsíčně, který mu chodí na účet u [REDAKCE]. Naspořené finanční prostředky měl doma. Lze shrnout, že svědek [REDAKCE] ve své svědecké výpovědi nepotvrdil, že by částku 520 000 Kč předal žalobkyni za účelem poskytnutí půjčky do podnikání žalovaného a zatímco žalobkyně tvrdila, že půjčka nebyla rodičům vrácena celá, uvedl, že k vrácení půjčky došlo ve splátkách, přičemž doplacená byla v říjnu 2019. Mezi výpovědi žalobkyně a svědka [REDAKCE] tak existují rozpory.

18. Žalovaný zpochybňoval pravdivost výpovědi svědka v tom smyslu, že by měli doma v hotovosti částku 520 000 Kč, když jde o [REDAKCE] kteří nemají [REDAKCE] půjčili jim jen jednou, na počátku vztahu 10 000 Kč, ale pak již nikdy a naopak byli dotováni rodiče žalobkyně, když jim bylo zapůjčeno k užívání osobní auto. Žalobce tvrdil, že finanční prostředky na doplacení vozidla [REDAKCE] potřeboval a k tomuto účelu využil půjčku od [REDAKCE] a právě prostředky z její půjčky byly vloženy na jeho podnikatelský účet. K prokázání svého tvrzení navrhl k důkazu její svědeckou výpověď. Tato svědkyně, dnes přítelkyně žalovaného, vypověděla, že se s žalovaným zná po dobu asi [REDAKCE] let a k intenzivnějším kontaktům mezi nimi docházelo od roku 2018 v souvislosti s podnikatelskou činností žalovaného v místě [REDAKCE], kdy spolu více komunikovali. Od žalovaného získala informace o tom, že žalobkyně s nákupem vozidla [REDAKCE] nesouhlasí a na vozidlo nemá z podnikání naspořené dostatečné finanční prostředky. V dubnu 2019 se od žalovaného dozvěděla, že mu žalobkyně nechce vydávat ani peníze v hotovosti. Požádal ji o půjčku a ona mu půjčila v dubnu, květnu a červnu po 50 000 Kč na naftu. Částku 520 000 Kč, kterou potřeboval žalovaný půjčit na úhradu vozidla [REDAKCE] mu poskytla v hotovosti ve dvou dnech, dvakrát po 260 000 Kč. Ohledně původu částky 520 000 Kč v hotovosti svědkyně soudu objasnila, že [REDAKCE] Pro ni nešlo o výjimečnou událost, když [REDAKCE] Aby žalovanému pomohla v podnikání, vzala si od svého [REDAKCE] sama půjčku ve výši 1 000 000 Kč v červnu 2019, přičemž výpisem ze svého účtu prokázala, že tyto finanční prostředky jí byly zaslány na její účet dne 20. 6. 2019. Žalovaný se k ní přistěhoval v noci ze 14. na 15. 6. 2019 a poté, co žalovaný znemožnil žalobkyni přístup ke svému podnikatelskému účtu, mu na jeho podnikatelský účet přeposlala částku 300 000 Kč a dala mu i 200 000 Kč v hotovosti, když měl problémy [REDAKCE] neboť na účtu neměl dostatek finančních prostředků. Na podzim roku [REDAKCE] Pouze ze skutečnosti, že svědkyně vypovídala jako přítelkyně žalovaného, nelze bez dalšího dovozovat, že u soudu vypovídala nepravdivě. Odvolací soud považuje výpověď svědkyně [REDAKCE] za věrohodnou jednak proto, že hovořila o konkrétních částkách, doložila, že disponovala finančními prostředky, které mohla žalovanému půjčit, tudíž i částku 520 000 Kč, jednak proto, že tato částka byla svědkyni vrácena převodem z účtu žalovaného s přesným označením poukázání peněz ve dnech 23. 9. 2019 (220 000 Kč) a 24. 9. 2019 (300 000 Kč). Zároveň potřeba zápůjčky žalovanému byla v řízení dokládána i výsledkem syna žalovaného

a tvrzením žalobkyně. Poskytování dalších finančních prostředků do podnikání žalovaného v době společného soužití svědkyně s žalovaným je podpořeno i údaji zaznamenanými v peněžním deníku žalovaného a získání dalších prostředků pro žalovaného od [REDAKCE] údaji z účtu svědkyně.

19. Za dané důkazní situace dospěl okresní soud ke správnému závěru, že do podnikání žalovaného, na jeho podnikatelský účet, byla dne 6. 6. 2019 žalobkyní vložena v hotovosti jako vklad částka 520 000 Kč z půjčky poskytnuté [REDAKCE] a nikoliv z půjčky od rodičů žalobkyně, a tudíž neexistoval žádný právní důvod k vracení této částky z podnikatelského účtu žalovaného rodičům žalobkyně.
20. Pokud žalobkyně navrhovala, aby byla vyslechnuta jako svědkyně [REDAKCE] odvolací soud jejímu návrhu nevyhověl, když měla mít pouze obecné informace o vztazích účastníků a jejich hospodaření a tyto by nemohly vést k prokázání úhrady konkrétní částky 520 000 Kč na podnikatelský účet žalovaného a jejímu původu, když tomuto převodu či poskytnutí prostředků ve výši 520 000 Kč nebyla podle žalobkyně svědkyně vůbec přítomna.
21. Z podnikatelského účtu žalovaného, z výpisu za období 15. 6. a 16. 7. 2019, si odvolací soud ověřil, že dne 26. 6. 2019 byla poukázána žalobkyní na účet pro domácnost částka 90 000 Kč a dne 11. 7. 2019 další částka 90 000 Kč. Žalobkyně jako důvod těchto plateb uvedla [REDAKCE] a to za období šesti měsíců roku 2019, [REDAKCE] vždy po třech měsících v částce 30 000 Kč měsíčně. Žalovaný popřel ústní dohodu o této [REDAKCE] a uváděl, že žalobkyni [REDAKCE] náležela pouze částka 10 000 Kč měsíčně. Žalobkyně ničím nedoložila důvod pro přijetí částky nad rámec 10 000 Kč měsíčně, tj. za období 1 - 6/2019 ve výši 120 000 Kč.
22. Žalobkyně při odvolacím jednání soudu sdělila, že na provozní účet domácnosti převáděla finanční prostředky, které byly využity na domácnost, nákupy, osobní výdaje a které činily cca 100 000 Kč měsíčně. Částka se ale vždy měnila podle toho, co chtěli účastníci kupovat. Připustila však, že byla období, kdy pro domácnost byly vybírány částky nižší. Žalovaný tvrdil, že v roce 2016 bylo čerpáno z jeho podnikatelského účtu pro osobní spotřebu na účet pro domácnost měsíčně v částce nepřesahující 30 000 Kč, v roce 2017 a 2018 v částce nepřesahující 40 000 Kč, zatímco v roce 2019 byly výběry nadstandardní, které nemohly být účastníky spotřebovávány.
23. Z podnikatelského účtu žalovaného odvolací soud zjistil, že na účet pro domácnost převedla žalobkyně mimo výše uvedené [REDAKCE] v únoru 2019 150 000 Kč (5. 2., 19. 2. a 28. 2. po 50 000 Kč), v březnu 2019 95 000 Kč (25. 3. 65 000 Kč a 29. 3. 30 000 Kč), v květnu 2019 50 000 Kč (3. 5. 20 000 Kč a 20. 5. 30 000 Kč), v červnu 2019 150 000 Kč (19. 6.) a v červenci 2019 220 000 Kč (3. 7. 2019 20 000 Kč a 9. 7. 2019 200 000 Kč), tj. celkem 665 000 Kč. Dále odvolací soud z podnikatelského účtu žalovaného zjistil, že dne 11. 2. 2019 činil zůstatek na tomto účtu 2 272 110,09 Kč a v tento den bylo na první splátku na vozidlo [REDAKCE] zaplacen 500 000 Kč a dne 12. 2. 2019 105 000 Kč (na účet prodávajícího [REDAKCE] v termínech stanovených ve splátkovém kalendáři).
24. Tvrzení žalovaného, že žalobkyně nesouhlasila s investicí do vozidla [REDAKCE] bylo v řízení prokázáno výpověďmi svědkyně [REDAKCE]. V této době, v únoru 2019, také započaly zvýšené výběry z podnikatelského účtu žalovaného na účet pro domácnost. Vozidlo [REDAKCE] jeho kupní cena, bylo přitom hrazeno doloženými převody z podnikatelského účtu žalovaného na splátky a bylo na něm dostatek prostředků pro úhradu všech splátek. Žalobkyně však i v tomto řízení tvrdila nedostatek finančních prostředků a nutnost půjčky na splátky vozidla [REDAKCE] v červnu 2019 (3 x 500 000 Kč ve dnech 7. 6. 2019, 10. 6. 2019 a dne 12. 6. 2019, 484 000 Kč dne 13. 6. 2019). Tuto tvrzenou potřebu půjčky potvrdil i syn žalovaného, [REDAKCE].

25. Za období od února 2019 do poloviny července 2019, tj. za dobu 5,5 měsíce vyčerpala žalobkyně z podnikatelského účtu žalovaného na účet pro domácnost 665 000 Kč, což odpovídá částce cca 120 909 Kč měsíčně. Tuto částku je nutno hodnotit jako neodpovídající běžné spotřebě domácnosti účastníků, kterou je možno zohlednit maximálně do částky 50 000 Kč, jak ostatně odpovídá i doloženým převodům z podnikatelského účtu žalovaného na účet pro domácnost za období 15. 12. 2018 do 16. 1. 2019 (převod částky 40 000 Kč 19. 12. 2018). Částka 50 000 Kč rovněž odpovídá výši nákladů na výživu při tehdejší trvání společné domácnosti. Žalobkyně tak pro potřeby nesouvisející s podnikáním žalovaného vyčerpala z jeho podnikatelského účtu nad rámec běžné spotřeby domácnosti (50 000 Kč měsíčně) minimálně 390 000 Kč (665 000 Kč – 275 000 Kč (50 000 Kč x 5,5 měsíce)). Po připočtení částky 120 000 Kč, která představuje čerpanou [REDAKCE], jde o částku minimálně 510 000 Kč, která zůstala v její dispozici. Konkrétní použití těchto částek žalobkyně neuměla vysvětlit. Zmínila pouze dva zahraniční zájezdy pro sebe, do [REDAKCE] v celkové výši cca 50 000 Kč, které však následně stornovala.
26. Pokud docházelo z podnikatelského účtu žalovaného k výběrům prostřednictvím bankomatu či platební kartou, v částkách převážně 50 000 Kč, žalobkyně tvrdila, že šlo o finanční prostředky, které předávala v hotovosti žalovanému za účelem jeho podnikání, zejména za účelem nákupu pohonných hmot. Žalovaný popřel, že by takto vysoké částky v hotovosti od žalobkyně přebíral, když i pohonné hmoty byly placeny fakturačně, což dokládají i údaje v jeho pokladním deníku. V období od února 2019 do 12. 7. 2019 odvolací soud z výpisů podnikatelského účtu žalovaného zjistil, že z něho došlo k výběru hotovosti buď z bankomatu či kartou ve výši celkem 400 000 Kč, přičemž jen po odstěhování žalovaného ze společné domácnosti v polovině června 2019 do 12. 7. 2019 šlo o částku 250 000 Kč. Účel výběru a použití částky 400 000 Kč zůstalo v řízení neprokázáno. Jako spotřeba pro podnikání žalovaného je nepravděpodobná, zvláště v období po rozpadu společného soužití, kdy na podnikatelském účtu žalovaného chyběly finanční prostředky i na [REDAKCE] za měsíce červenec a srpen 2019, což bylo prokázáno výpověďmi svědků [REDAKCE] a v červnu 2019 nebylo zaplacen havarijní pojištění za vozidlo [REDAKCE] na což bylo upozorněno upomínkou pojišťovny ze dne 9. 7. 2019.
27. I kdyby odvolací soud zohlednil pouze výši převodů z podnikatelského účtu žalovaného na účet pro domácnost, které jsou přesně zdokumentovány a odpovídají nad rámec částky 50 000 Kč částce 390 000 Kč, pak i tato částka by zcela pokryla žalobní požadavek žalobkyně, tj. výživné 25 000 Kč měsíčně za dobu od 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020 ve výši 138 091 Kč.
28. S ohledem na skutečnost, že oba účastníci byli v rozhodném období 24. 9. 2019 – 9. 3. 2020 výdělečně činní, každý měli jinou domácnost, po odečtení nákladů na jejich výživu a domácnost u každého z nich od jejich zjištěných příjmů, by odvolací soud u žalobkyně dospěl k částce 3 600 Kč (30 000 Kč - 26 400 Kč) a u žalovaného k částce 75 000 Kč (100 000 Kč - 25 000 Kč). Dohromady tak mohli účastníci disponovat v rozhodném období částkou 78 600 Kč. 1/2 z této částky představuje 39 300 Kč. O dorovnání o částku 35 700 Kč měsíčně žalobkyni (39 300 Kč - 3 600 Kč), resp. o žalovanou částku 25 000 Kč měsíčně, však v daném případě nebylo možno uvažovat, když žalované plnění již bylo zcela pokryto plněním, které si žalobkyně od žalovaného obstarala předem.
29. Pro výše vyslovené závěry odvolacího soudu bylo nadbytečné v řízení o výživném podrobněji zkoumat a hodnotit podnikatelskou činnost žalovaného v rozhodném období a vyslovovat se k tomu, zda chování žalobkyně ve vztahu k žalovanému jak osobně, tak ve vztahu k jeho podnikání, před a po opuštění společné domácnosti, mohlo vést i samo o sobě k nepřiznání žalovaného nároku, byť i v tomto směru okresní soud k návrhu účastníků prováděl rozsáhlé dokazování.
30. Rozsudek okresního soudu je věcně správný, a proto jej odvolací soud podle § 219 o.s.ř. potvrdil a to včetně výroku o nákladech řízení.

31. Náklady řízení okresní soud přiznal procesně úspěšnému žalovanému podle § 142 odst. 1 o. s. ř. Okresní soud správně zjistil, že za žalované období od 24. 9. 2019 do 9. 3. 2020 činí žalovaná částka 138 091 Kč a z ní představuje odměna advokáta podle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (AT) částku 6 660 Kč. Jako účelně vynaložené náklady právního zastoupení žalovaného považuje odvolací soud přípravu a zastoupení ze dne 17. 10. 2019, vyjádření k žalobě ze dne 22. 10. 2019, vyjádření k rozšířené žalobě o výživné rozvedené manželky ze dne 26. 8. 2020, vyjádření ze dne 22. 12. 2020 k replice žalobkyně ze dne 15. 11. 2020, vyjádření ze dne 28. 1. 2021 obsahující v souvislosti s koncentrací řízení návrhy na provedení konkrétních důkazů, vyjádření ze dne 19. 4. 2021 k replice žalobkyně ze dne 8. 2. 2021, vyjádření ze dne 14. 6. 2021 k replice žalobkyně ze dne 8. 6. 2021 obsahující závěrečný návrh a účast na dvou jednáních okresního soudu dne 8. 1. 2021 a dne 9. 6. 2021, přičemž první trvalo déle než 2 hodiny. Celkem tak jde, jak již uvedl okresní soud, o 10 úkonů právní služby podle § 8 odst. 1, § 7 bod 6., § 11 odst. 1 písm. a), písm. d), písm. g) AT. K odměně za 10 úkonů právní služby, v částce 66 600 Kč, je nutno připočítat 10 náhradových paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 AT ve výši 3 000 Kč a dále 21% DPH z odměny a náhrad ve výši 14 616 Kč. Celkem jde o částku 84 216 Kč, kterou již správně vyčíslil ve výroku III. rozsudku okresní soud.
32. Procesně úspěšný byl žalovaný i v odvolacím řízení. Podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. mu náleží náhrada nákladů za 3 úkony právní služby po 6 660 Kč zahrnující vyjádření k odvolání a účast při odvolacím jednání konaném dne 17. 3. 2022 přesahující 2 hodiny, 2 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 AT, náhrada za promeškaný čas v rozsahu 4 půlhodin ve výši 400 Kč podle § 14 odst. 3 AT, jízdné osobním automobilem reg. zn. [REDAKCE] ve výši 901 Kč (při vzdálenosti 112 km, při kombinované spotřebě 6,7 litrů/100 km, ceně pohonných hmot 49,90 Kč za motorovou naftu a náhradě za 1 km podle vyhl. č. 511/2021 ve výši 4,70 Kč za 1 km), 21 % DPH z odměny a náhrad podle § 137 odst. 3 AT, celkem 26 184 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání ani dovolání přípustné.

Liberec 25. března 2022

JUDr. Petra Kořínková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Plíhalová.

Olga
Plíhalová
á

Digitálně
podepsal Olga
Plíhalová
Datum:
2022.04.14
10:03:37 +02'00'